DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Çarşaf

SAYI: 44

26 EKİM 1977

4 LİRA

"Müteahhitçi Sunullah'ın müthiş ifşaatı: BEN DE KESTİM"

ŞİMDİ ANARŞİNİN KÖKÜNÜ KAZIYCAAZ...

Maşallah

Maşallah

KORKUT ÖZAL

Dijital İSAM Koleksiyonu: https://dijital.isam.org.tr

ISSIZ ADA FIKRALARI

ISSIZ bir adada, iki erkek kazazedeydi.

- Öf! Canım sıkılıyor, dedi biri. Hadi gel seninle bir oyun oynayalım. Şimdi ben biri olacağım, kendimi sana tarif edeceğim, sen de kim olduğumu bilmeye çalışacaksın. Şimdiii. Sinema artistiyim. Tatillerimi Saint-Tropez'de geçiririm, çok güzel kalçalarım ve dolgun göğüslerim var. Kalçalarımı sallaya sallaya yürür, sütyen takmam? Bil bakalım ben kimim?

- Bilmiyorm, diye cevapladı beriki. Ama derhal şuraya yat.

YÜK gemisi, alışılmış güzergâhının dışında bir ıssız adaya uğramıştı. Kaptan keşif yapmak için karaya çıkınca, sakalı dizlerine kadar uzamış, çırılçıplak bir ihtiyarla karşılaştı.

- Burada ne arıyorsnuz?

- Bilmem.

- Peki neden geldiniz bu adaya?

- Unutmak için.

- Neyi unutmak için?

- Unuttum valla..

BİR fırtına sonucu gemileri batan bir kadın ve iki erkek, uzun mücadelelerin sonucunda kendilerini ıssız bir adada bulmuşlardı.

Birinci ayın sonunda kadın, onlarla yaptıklarından öyle bir tiksindi ki, daha fazla dayanamayıp intihar etti.

Ikinci ayın sonunda, iki erkek, onunla yaptıklarından öyle tiksindiler ki, kadını gömdüler.

Üçüncü ayın sonunda, kendi aralarında yaptıklarından öyle bir utandılar ki, kadını gömdükleri yerden çıkardılar.

ÜÇ kazazade, ıssız bir adada çile dolduruyordu. Bir karı-koca ve batan geminin yakışıklı kamarotu... Zavallı kamarot gün geçtikçe sararıp soluyor, kadına bakıp bakıp yutkunuyor, bir şey yapamamanın çaresizliğiyle perişan oluyordu. Ne yapabilirdi ki zavallı? Mendil kadar bir ada. Hiç gizli saklı bir köşesi yok. Bir sabah, kadının kocası kamarota:

- Şu palmiyenin üstüne çıkıp ufku gözleyin, dedi. Belki bir gemi görürüz.

Genç adam, adanın tek palmiyesinin üstüne çıktı. Ama çıkmasıyla da karı-kocaya bakarak çığlığı basması bir oldu:

- Durun! Durun diyorum size.. Duyglarımı kamçılıyorsunuz!

- Neyi durduralım ? diye sordu koca.

- Soyunmayı kesin ve fingirdeşmeyin!

- Ama biz bişi yapmıyoruz ki, hiç bişi yapmıyoruz!

- Bişi yapmıyor musunuz? İmkânsız.. Öyleyse sihirli bir ağaç bu, insana hayal gördürüyor!

- Sihirli bir ağaç mı? Size öyle geliyordur dostum!

- Demek bana öyle geliyor ha? Öyleyse ben ineyim, siz çıkın. Bakın bakalım size de öyle gelmeyecek mi?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Çarşaf

HAFTALIK GÜLMECE DERGİSİ

Hürgün Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. adına sahibi: EROL SİMAVİ

Sorumlu müdür: ÇETİN EMEÇ

Cağaloğlu, Mollafenari Sok. No: 30-32 ISTANBUL
Telefon: 28 68 75

Hürgün

Basıldığı yer: Hürriyet Ofset Matbaacılık ve Gazetecilik A.Ş.

YURT İÇİ ABONE ŞARTLARI
3 aylık 53.30 Tl.
6 aylık 106.60 Tl.
1 yıllık 213.20 TL.

YIL: 2 SAYI: 44

KORSAN TURİZM

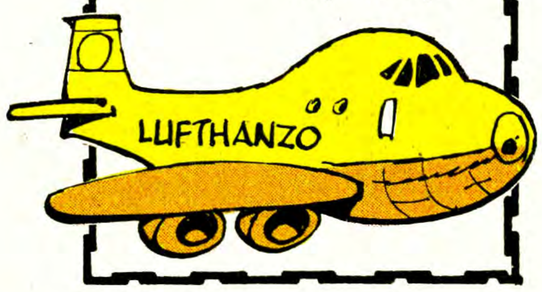
SUNAR

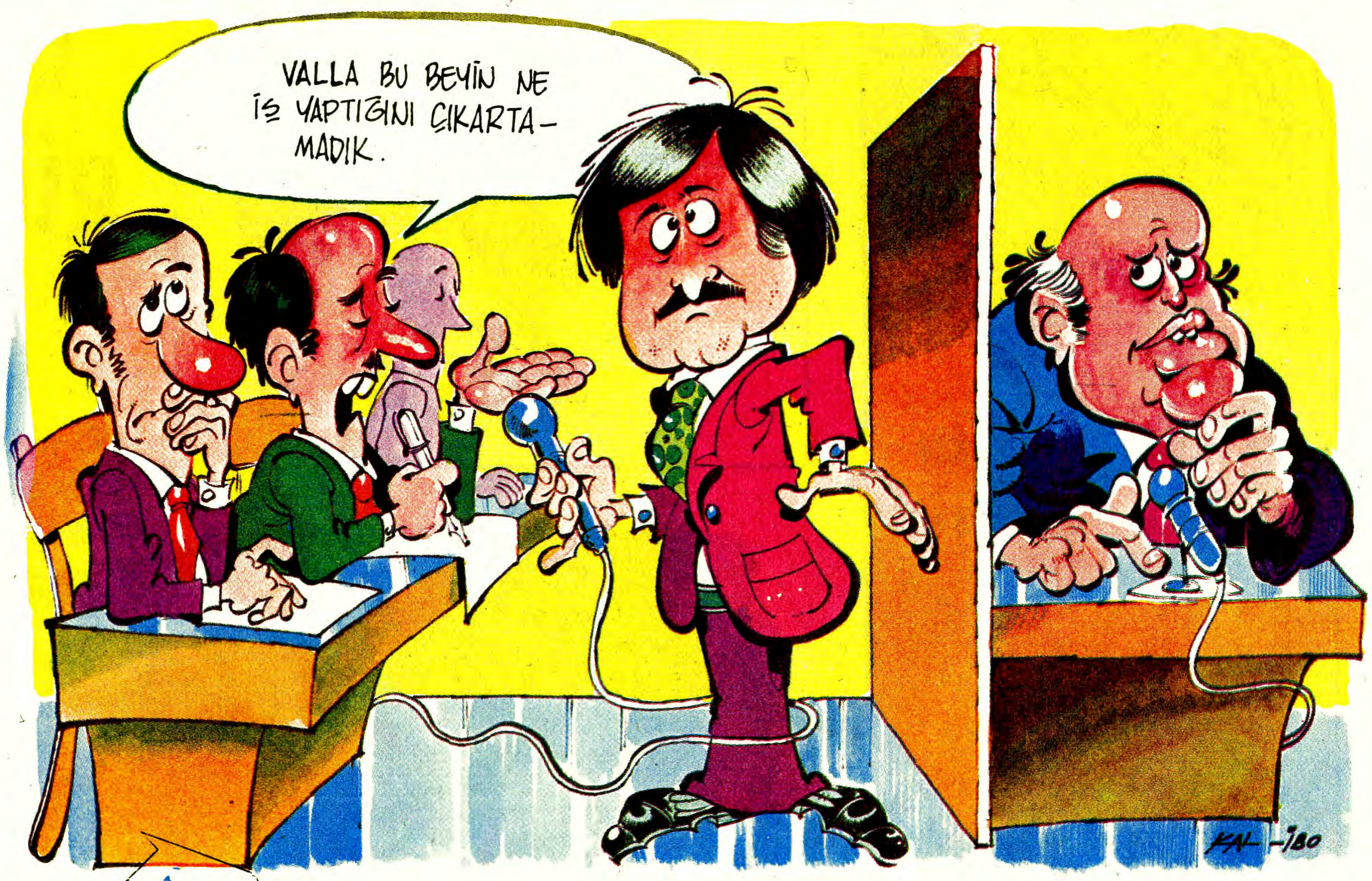
Uçakla dünya seyahati

★ Mayorka'dan kalkış
★ Roma'da sabah kahvaltısı
★ Dubai'de 1 gün, 1 gece
★ Aden'de çılgınca sabahlama
★ Mogadişu'da basılma
★ Frankfurt'a varış
.....ve derin nefes alış.

Heyecanlı dakikalar, piyangolu rehine çekilişleri uçan kapılar, konuşan makineliler, her koltuğun altında sürpriz bombalar.

Rezervasyon:
Baader-Meinhof Organizasyon

Bir TV programı

"BENİM İŞİM NE?"

Yazan: Vedat SAYGEL

BİR dakika sayın yarışmacılar.. Yönelttiğiniz sorularla kim olduğumu, ne iş yaptığımı çıkarmanızın mümkünü yok. Sorguya çekme hakkını kimden aldınız? Yasalarda yeri olmayan bir hakkı izinsiz almak da, satmak da, taşımak da suçtur. Hem böyük suçtur. Ganunların üstüne çıkamazsınız. Hiç kimse çıkamaz! Çıkarım diyen va'sa, topuyla copuyla hukuk devletini karşısında bulur!

Merak ettiğiniz hususa gelince: Yurdun en bereketli ilinde dünyaya gelmişim. Ebeme ilk siyasî demecimi vermişim. Böyük bir hayranlık uyandırmışım çevremde. Emeklemem beklenirken, koşmaya alışmışım.

Sonra 'Yürü ya kulum' demiş Allah.. Ardıma bir tekme, Su İşleri Müdürlüğü'ne, yallah! Burada çok yüksek bir mevkie ulaşmışım. Derken, politikaya bulaşmışım.

Bugün, sülalem çok daha ünlüdür benden. Ama ben, neyim varsa kendim kazanmışımdır. Sadece iki kişi kalmıştır dedemden. Önem vermem mala, mülke.. Her görev alışımda, mezbahaya döner ülke!

Bulunduğum yeri güç de olsa, yaklaşık on iki yıldır koruyorum. Ve huzurlarınızda soruyorum: Benim işim ne?"

ÇARŞAF: A iki gözüm. Biz de hep bunu merak eder dururuz ya.. Nedeni ar mı, kâr mı? Hele bunca olaydan sonra, inadın bir anlamı var mı?

Devletin öfkesi

ÇETİN EMEÇ

DEVLETİN de sabrı taşar mı, taşar. Devletin de tepesi atar mı, atar... O zaman da, işler sarpa sarar...

Artık o devlet, hukuk sınırlarının içinden çok, dışında gezinecek demektir. Belki de, keyfine göre yasa dikip biçecektir.

Işte bugün Almanya'nın hali. Şimdi orada, sanık takibi değil, insan avı söz konusudur...

"Cezaevinde üç anarşist intihar etti" demişler; ama kargaların bile yüreğine aynı kuşkunun gölgesini düşürmüşlerdir. Akıllara takılıveren de şu soru: "Yoksa o hengâmede kim vurduya mı getirildiler?"

Bir devlet, hırçınlaşmaya görsün. Onu dünya haritası üzerinde dilediğiniz noktaya oturtabilirsiniz. Ha, Schmidt'in Almanya'sına; ha Idi Amin'in Uganda'sına... Orada anarşi mikrobu devlet yönetimine de bulaşmış, yeni bir virüs türü oluşmuştur çünkü. Beriki, iktidara mı saldırıyordu? Bu, iktidarı savunmaktadır. Fakat, ikisi de birbirine karşı aynı yöntemleri kullanmaktadır: Dehşet uyandırma çabası, sindirme politikası...

Artık, silâhlar çekilmiş, savaş su yüzüne çıkmıştır... Ama sıkılan her kurşun, karşı tarafın ekmeğine sürülmüş bir kat yağdır...

GÖRDÜNÜZ: Ne yaptı gerillalar? Uçak kaçırmadaki yenilgiyi, rehine sanayicinin gırtlağını keserek ödettiler... Devlet, özel eğitimli komandolarını savaş alanına iyice sürdü. Karşı taraf, ardından yeni sabotajlar için pusuya yattı...

Yarınların, bir kanlı olaylar zincirine gebe olduğunu söylemek için, kâhin olmaya gerek yok.

Şimdi, iş daha da ucuzlayacak. Baştakilerin çevresindeki koruma çemberleri mi güçlendirildi?Bu kez eller ikinci, hattâ üçüncü derecedeki kişilere uzanacak... Arada, kurunun yanında çoook yaş yanacak. Nice günahsız, gürültüye gidecek...

Devlete saldıran anarşi ile, devlet savunmasındaki anarşik yöntemin çatışması, iki cephede kinleri bileyecek... Öfkeler körüklenecek... Öç alma duyguları damar damar kök salacak.

Bir taraf, sabotajlarıyla; hasmı ise, yağdırdığı cezalarla, sürekli birbirini tahrik edecek. Dişe diş, göze göz, kana kan zinciri, bir kısır döngü halinde uzayıp gidecek...

UZAYIP gitmenin bir son noktası olmayacak mı? Olacak elbette. Bu başıbozukluk, sonsuzluğa dek devam etmeyecek. Günün birinde, çatışmanın bir galibi çıkacak.

O, kim olabilir?.. Filmlerdeki gibi, kötüler mi yenilgiye uğrar?... Hayır... Hem, iyi - kötü ayırımı kalmamıştır ki... Eylemleriyle iki taraf da kötülük kavramında birleşmiştir.

Daha güçlü olan, rakibini dize getirir, desek; o da değil. Şans, belki daha acımasız olana gülecektir.

Ister devlet düzenini korumak, ister onu alaşağı etmek için olsun... Anarşi yoluyla ve sindirme politikasıyla sağlanacak bir zafer, kazançtan çok kayıp getirecektir... En büyük kayıp da, insanlığın hesabına yazılacaktır.

ALMANYA, düne kadar düzeni korumada gösterdiği sünepeliği, şimdi şirretleşmekle giderebileceğini sanıyor... Yanılıyor...

Aynı tehlike, bir Damokles kılıcı gibi, Türkiye'nin de tepesinde sallanmaktadır... Gelecek günler, bir kan davasına gebedir...

Ve bu kız, devletle, sokak arasında...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bardağı Taşıranlar

ÜMİT YAŞAR
OĞUZCAN

Kalkınalım vatandaşlar!

En ağır sanayi bizde
En fazla enayi bizde
İzanımız esasen yok
Akıl desen zâyi bizde

Yine de beyler ha gayret
Ikınalım, sıkınalım
Bütün dünya etsin hayret
Jet hızıyla kalkınalım

Adamlar gitsinler aya
Biz de kalmayız yaya
Neler neler yapacağız
Fabrika ektik Konyaya

Anlasınlar, her alanda
Tavrımızı takınalım
Emsalimiz yok cihanda
Hadi beyler kalkınalım

Baştakilerde yürek var
Endişeye ne gerek var
Öğlene kuzu dolması
Akşama yağlı börek var

Yağma Hasanın böreği
Hadi gelin tıkınalım
Düşünmeden geleceği
Şöyle bi yol kalkınalım

Yolumuz cennetin yolu
Güçlüdür devletin kolu
Demokrasi derler buna
Hey Allahın sersem kulu

Gelin, çağın gidişine
Alık alık bakınalım
Düşüp kıratın peşine
Arpa boyu kalkınalım

Bu devir M.C. devridir
Sabahsız gece devridir
3 kafadan 3 ses çıkar
Devir bilmece devridir

İtibar kalmadı diye
Ne boş yere yakınalım
Gidelim yüz yıl geriye
Ufak ufak kalkınalım.

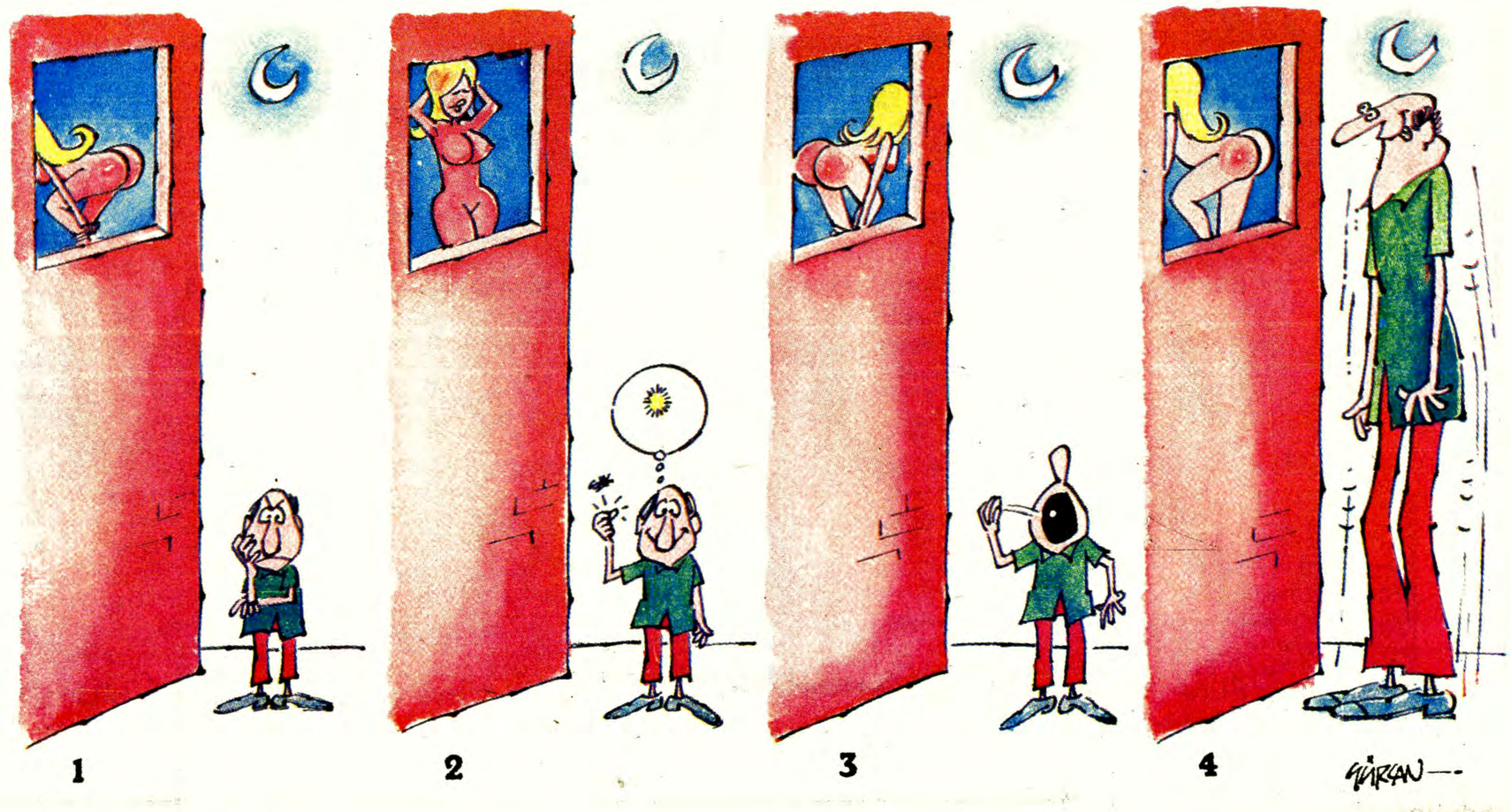

Boy uzatan haplar kapışılıyor...

Bodurlara gün doğdu

Karikatürler: Gürcan GÜRSEL

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yazan: Mine ASOVA
Karikatürler:
Mahmut KARATOPRAK

Akıl akıl, gel kafama takıl...

Büyük akıl 500, küçük akıl 100 lira

Bir Karadenizli büro kurup, akıl satmaya başladı

RİZE (İhlas) - Rize'nin eski belediye başkanlarından Ekrem Orhon, "Deniz kenarına, kanyonlara çevrilmeli" fikrinden hareketle, kanyon boğazı adındaki "Akıl" uzmanı ise açtığı "Akıl Bürosu"nda, "Akıl danışma bürosu" hizmetini sürdürüyor. Hem de, "Akıl danışma bürosu vesikalı akıllarına kesin çözümler yaratır. Verdiğiniz akıllar geri alınmaz. Ne kanıtlanana yükümlülüğünüz üzerine alıyorum" diyor.

...ET BÜROSU YAZIHANESİ
...NI SÖYLEMİYE DERMAN BULAMAZ
...L DANIŞMA BÜROSU
...VERASET EVLENME İŞLERİ
...TAŞIMA HER CEŞİT DİLEKÇE

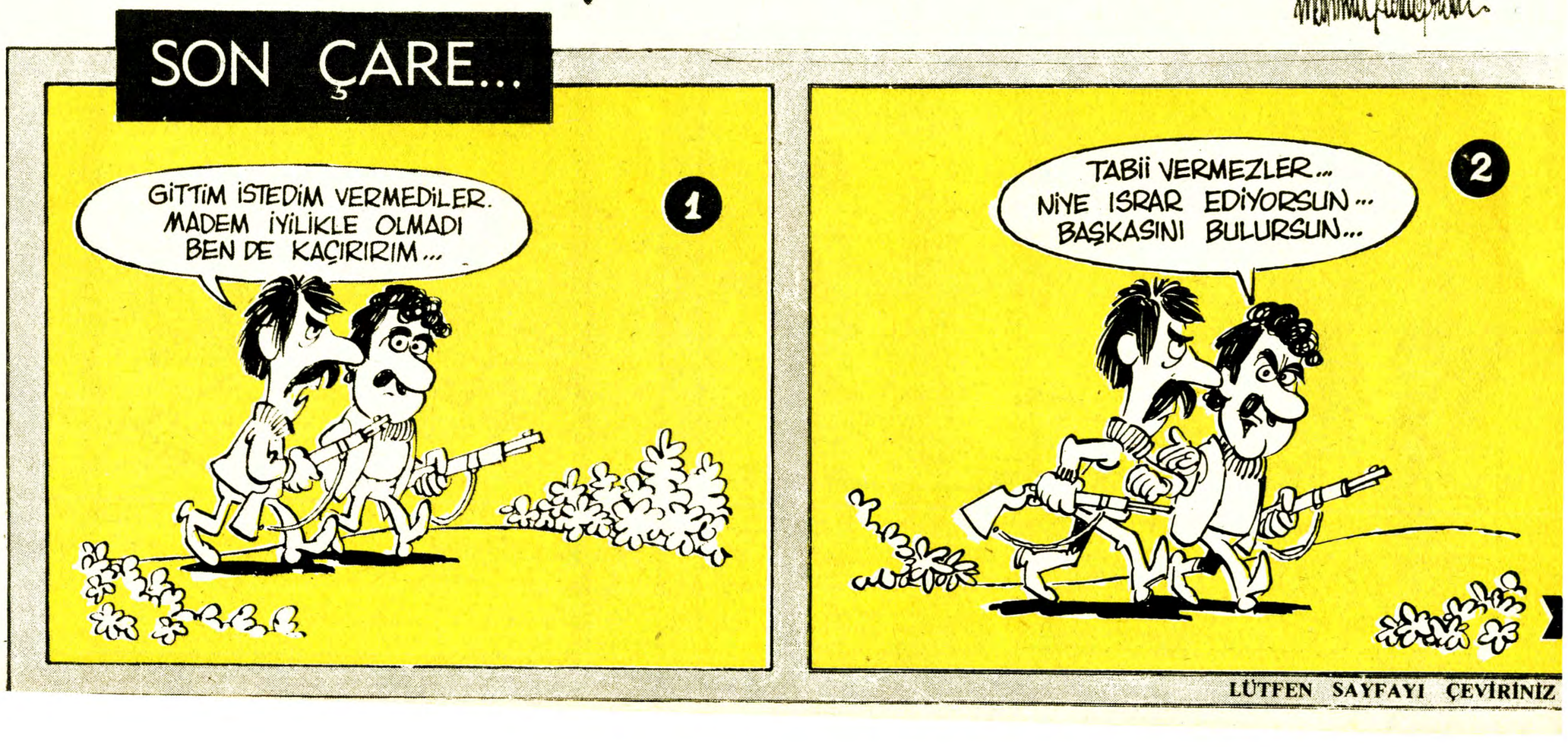
Ne de olsa bizden biri... Şu memleketi elin IMF'si ile gerdeğe sokmaktan yeğdir!

HERKES bişilerini satarak aşına katık eder bu dünyada. Kimi etini, kimi emeğini. Duyduk ki Karadenizli bir vatandaşımız büro açmış, ihtiyacı olanlara akıl satıyormuş. Büyük akıl 500, küçük akıl 100... Eh, sudan ucuz valla. Üstelik de mal, birinci sınıf lâz aklı.

Şimdii satıcıya helâl de, alıcının hali biraz "El şeyiyle gerdeğe girmek" olmuyor mu, diyeceksiniz. Hâşâ efendim, hâşâ... O dediğiniz olsa olsa IMF kanalıyla kredi darboğazını aşmak durumuna uygun düşer. Hattaaa, biz diyoruz ki, n'apalım edelim, gerekirse 500 kaadı milletçe bastırıp Sülüman Efendi'yi, Karadenizli vatandaşımızdan akıl almaya ikna edelim.

LÜTFEN SAYFAYI ÇEVİRİNİZ

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Bir diplomatın notları

Yazan: Hüseyin ZURNA

BİZİM patronla yakında Washington'a gidiyoruz. Patron, Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Carter, kiminle konuştuğunu öğrenecek, diyor. Doğrusu sıkı adam şu bizim patron.

Patronun da patronu olan büyük patron, Londra'da Carter'le konuşurken, masaya yumruk atmıştı. Carter, masaya vurulan yumruğu görünce çok korkmuştu. Bizim küçük patron da, tabancasını yanında götüreceğini söyledi. Tanrı Carter'e yardımcı olsun.

Bizim patron bu sabah telefon ederek, benimle özel görüşmek istediğini söyledi. Koyu gri elbisemle mavi puvanlı kırmızı kravatımı takarak, hemen koştum evine. Patron, Carter'le görüşmeye giderken yanına alacağı tabancasını gösterdi. Kabzası cep çakmağı, namlusu da çocuk pipisi kadar bir şey. Ben daha elamet bir şey almasını söyledim. Patron, Carter ile konuşurken diplomatik yönden böyle cüce bir tabancanın yeterli olduğunu söyledi. Büyük tabancayla gitmek, silâh yarışına girme anlamı taşıyacağı için, patron tabancasını çıkarıp masaya koymak zorunda kalınca, ola ki Carter de başka bir şeyini çıkarıp yanına koyarmış. O nedenle içte barış, dışta barış kuramına uygun olarak, bamya boyunda bir tabancayla gitmek gerekiyormuş. Tabii, hak verdim kendisine. Ancak patron tabancasının nasıl patlatılacağını bilmiyormuş. "Sen biliyor musun?" diye bana sordu. "Tetiğine basınca patlar herhalde!" dedim. Bodruma indik, tabancanın tetiğine bastık. Patlamadı. Patron, evdeki uşağı çağırıp, tabancasının nasıl patlıyacağını bir de ona sordu. Uşak, "Namluya kurşun sürdünüz mü?" dedi. Namluya kurşun sürmemiş. Namluya nasıl kurşun sürüleceğini de bilmiyormuş. Bu nedenle uşağı da yanında götürmeye karar verdi. Carter'in yanına beraber çıkacaklar ve yeri gelirse uşak, patronun tabancasının alıp, namlusuna kurşun sürecek.

Washington'a geldik. Patron Carter'le konuşacağı günün akşamı, tabancasını kaybetti. Meğer dalgınlıkla tuvalette pantolonunu sıyırırken, tabancayı küvetin dibine düşürmüş. Otelin garsonu bulmuş tabancayı. Patron, tabancasını neresine koyması gerektiği konusunda gizli bir toplantı yaptı. İç cebine koyması önerildi.

PATRON, iç cebinde tabancası ve gerektiğinde namluya kurşunu sürecek özel hizmetçisiyle, Carter'in yanına gitti. Ancak patronu içeri girmeden önce çırılçıplak soyup her yerini aramışlar. Fakat tabancası olup olmadığına değil, parası olup olmadığına bakıyorlarmış. Carter, parası olmıyanlara para veriyormuş. Patron, sade benim cebimde değil, bizim büyük patronun da cebinde para yok, demiş. Carter, "Paranız yok da, ne halt etmeye oraya buraya köprü kurup, çevresini parsellemiye kalkıyorsunuz?" demiş. Patron tabancasını gösterip göstermemeye karar verememiş. Eli cepleriniı okşamış sadece. Carter de göstetip göstermemekte aynı kararsızlık içinde, pantolon düğmelerini okşamış sadece. Dostça ayrılmışlar.

Washington'dan New-York'a gelirken, patron uçak ilgililerine üstünde tabanca olduğunu söyledi. Ilgililer, sizin tabancanızdan kimseye ziyan gelmez, buyurun, binin, dediler. Ne var ki New-York'tan ayrılırken, uçak şirketinin İngiliz müdürü, patronun tabancasını görmek istedi. Patron, tabancasını gösterdi. Müdür tabancayı eline almak isteyince, patron, erkek adam silâhını kimseye vermez diye, tabancayı müdüre vermedi. Müdür de patronu uçağa bindirmedi. Patron, elinde tabancası ortalıkta kalakaldı. Sonra başka ilgililer hepimizi soyup, her tarafımıza baktılar. Hiç paramız olmadığını görünce, arkadan yardım göndereceklerini söylediler. Patron, bu iyimser havanın tabancası sayesinde estiği kanısında. Oysa tabanca yüzünden New-York'ta mahpus kaldık. Patron, diplomatik biçimde tabancasının patlatmayı bilmediğini haber verdi. Zaten galiba şarjöründe kurşun da yokmuş. Sonunda bir Amerikan uçağı, patronu tabancasıyla kabul etmiye razı oldu.

PATRON yine beni çağırdı: Elinde tabancasını evirip çeviriyordu. "Bu tabancayı ne yapayım?" diye sordu. Ben, bir-iki yutkundum. "Büyük olaylara konu olan tarihsel bir silâh, isterseniz elinizde evirip çevireceğinize müzeye verin", dedim. Müzeye verecek. Altına da, "Büyük Amerikan seferinde kullanılan tabanca" diye yazacaklar.. Şey, henüz hiç bir yardım gelmedi. Adamlar bizi atlattı galiba. Acaba tabancayı müzeden alıp, yine gitsek mi diye düşünüyoruz....

Çarşaf'ın anketi

ZAMLAR YAŞAMIMIZI ETKİLEDİ Mİ?..

HÜSEYİN GAZLA (Şoför)

Futbolda iki kural vardır arkadaşım: File bekçisiysen, çekilen şutları karşılamak için, kalenin en uzak noktalarına ereceksin.. Orta saha adamıysan, hemen pasını bir başkasına vereceksin. Topla oynamaya kalktın mı, yandın! Şoför milleti olarak, zam haberini herkesten önce biz duyarız. Tabii hemen futbol kurallarına uyarız. Fırsat yaratırız golcuya, zamı aktarıveririz yolcuya!

FAİZE FAZLA (Butik sahibi)

"Çok sağlam iradeli insanlar olduğumuzdan, zamlar ne beni, ne de müşterilerimi etkiledi"

"Satışlarınızda, kazancınızda bir değişiklik oldu mu?"

"Neden olsun ayol?.. Benim müşterim, alacağı malın etiketine bakmaz. Örneğin, Meramzadeler'in partisinde giydiklerini, Haramzadeler'in düğününde sırtına takmaz. Hakkımı, bir zarf içinde tezgâha koyarlar.. Parayı nasıl kazandıklarını ne ben onlara sorarım, ne onlar bana sorarlar!"

NASUH MARİZCİ (Pavyoncu)

"Çok etkiledi. Son damlanın düşmesiyle bardak taştı. İşim, başımdan aştı! Eskiden hesaba itiraz edenlerin sayısı ikiyi, üçü bulmazdı. İki fedai, adamı şöyle bir kuytuya çekerdi, üstündekileri alıp, fasıla geçerdi. Şimdi itiraz eden, edene.. Bu yüzden, masalara tek tek hesap götürme yöntemine son verdik. Gece yarısı oldu mu, patron, garson, fedai üçlüsüne müzisyenler de katılıyor, müşteriye sıra dayağı atılıyor!"

SATILMIŞ ŞAŞKIN (Aile reisi)

"Bizde öyle şeylerden etkilenecek göz var mı gardaş? Eskiden ne yapıyorsah, yine onu sürdürüyoh."

"Ne yapıyordunuz? Yaşamanızda bir değişiklik olmadı mı?"

"Aha bizimkine yaşamah dirsen, oldu.. Aşı, hepten galdırdıh. Somuna verdik hızı, everdik gittik kızı... Oturduğumuz bi kıra damı. Huy eyledi her ay zammı."

"Ekmekten başka birşey yemiyor musunuz yani?"

"Yimez olur muyuh gardaş.. Yerine göre dayah yiyok, küfür yiyok, Allah ne verirse şükür yiyok!"

Kapaktaki konu

Sünnetçi Sunullah'ın büyük ifşaatı: "BEN DE KESTİM"

EVET, ben de kestim muhterem vatandaşlar! Bir süre önce bir gazetede, Korkut Özal'ın anılarını okurken; vaktiyle neler kestiğimi düşündüm uzun uzun.. Korkut'un, sünnet resmini yayınladığı halde; benden bahsetmemesi kanıma dokundu. Halbuki: Korkut'la ağabeyi Turgut'u keserken, ne kadar da özenmiştim. Üstelik fazla acıtmadımdı da...

Hey gidi günler heyy!.. Bir tarihte de Isparta'ya çağrılmıştım Sülüman çocuğu kesmek için. Doğrusu epey uğraştırdıydı beni. Derisi hayli kalındı Sülüman çocuğun, iki usturamı haşat ettiydi.

Unutamıyacağım kesimlerimden biri de Necmeddin çocuğu kesmemdir. Yardımcımla birlikte, bir hızar testeresi kullanmak zorunda kalmıştık. Kesimden bir kaç ay sonra, perdah için bir kez daha gitmiştik evlerine. Neme lâzım! Çektiğimiz perdah fena olmadıydı, kırk bir kere maşallah.

Değişik alet kullandığımız bir sünnet de İhsan Sabri çocuğunkidir. Sesi kalınlaşmış, bıyıkları terlemeye başlamıştı İhsan Sabri çocuğun. Çâresiz, balta kullanmak zorunda kaldıydık.

Beni en çok uğraştıranlardan biri de Alpaslan çocuğun sünnetidir. Yaramaz bir türlü rahat durmadıydı. Ne kan akmıştı ne kan!...

Ben o zaman ne bilirdim ilerde böyle olacaklarını.. Bilseydim: hepsini kökünden keserdim vallahi.

Bülent çocuğun kesimine gelince: çok aceleciydi. O yüzden biraz eğri kesmişizdir, hafiften sola dönüktür keretanınki!

Kayserili Turhan çocuğu ise 3 seansta ancak kesebildik. Hiç unutmam; azar azar, ufak ufak kestirdiydi velet.

Doğrusunu söylemek gerekirse; beni en çok üzen ameliye, Ferruh çocuğun kesimi olmuştur. Celâl Bey adındaki kirvesi, "Biraz daha kes, biraz daha..." deyip duruyordu. Galiba biz de biraz fazla kaçırdıydık usturayı. Allah taksiratımızı affetsin.

Tarihte bu hafta

—1529'da bir TV reklamı—

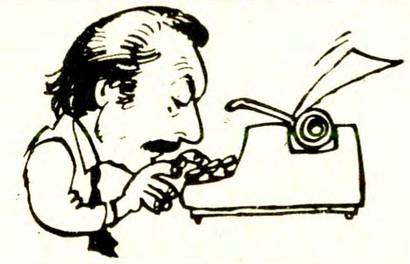

Kaldıran Savaşı'ndan...

DÜNYADA NİÇİN YALNIZIZ?

ÇETİN ALTAN

ARADA bir aklımıza uluslararası tribünde ne kadar yalnız olduğumuz gerçeği takılır; dünyanın başka toplumlara oranla bize karşı fazla bir sempati duymadığını sezdikçe üzülüp yakınırız.

Bunun da nedenini ya Müslüman oluşumuza, ya yeterince propaganda yapmasını bilemeyişimize bağlarız.

Yeryüzü bizi yaratıcı, üretici ve yüceltici olarak değil de, vurucu kırıcı ve yok edici bir toplum olarak bellemiştir.

Biz de bu imajı pekiştirmek için elimizden geleni esirgemeyiz. Uluslararası fuarlara herkes mankenleri, müzisyenleri, atletleri, astronotlarıyla katılırken, biz de davullu dümbelekli, kılıçlı kalkanlı mehter takımlarımızla karılır, sempati mi, antipati mi yaratacağımızı hesaplamadan, daha çok dikkat çekeceğimiz kanısıyla elalemin caddelerinde bir de nağralar atarız:

-Savulun geliyoruz.

Kendi aramızdaki siyasal tartışmalarda da en yürekten kullandığımız sözcükler genellikle "Asarız, keseriz, toz ederiz" türünden sözcüklerdir. Atilla ve Cengiz en sevdiğimiz adlar arasındadır. Dolmuşa binerken içerdekilere "günaydın" yahut "Merhabalar" diye selam vermek, dolmuştan inerken de zahmete soktuğumuz kişilere "sağolun" diye teşekkür etmek, kişiliğimize dokunur. İnsancıl ve yumuşak bir görünüşten çok, çatık kaş ve sıkık yumruk daha çok hoşumuza gider.

Olanaklar elverse tüm dünyayı kendimize tutsak etmeye eğilimli bir özlem tütüyormuş gibidir içimizde.

Telefon ederken bile önce kendimizi tanıtacağımıza, karşımızdaki sese sorarız:

-Kimsin? diye...

DÜŞÜNCE, sanat, kalem kâğıt ve matematikten çok, kılıçla süngüye karşı tutkunluğumuz daha bir belirgindir doğrusu. Örneğin ne bir felsefecinin, ne bir ressamın, ne bir ozanın, ne bir dilim adamının cenazesi, emekli bir generalin cenazesi kadar görkemli kalkmaz bizde...

Oysa dünya toplumlarıyla kaynaşma ortamının odak noktası sanat, bilim ve düşünce piramidinin ucunda billurlaşır, kılıçla süngünün şavkında değil tabii.

Bütün bu eski zamanlardan kalma alışkanlıkları, çağdaş ölçülere uygun olarak arıtmak çok uzun yıllar alacaktır. Kendi dilini okuyup yazmayı bilmeyen yirmi milyonumuzun yanında, yabancı dil bilenlerimizin oranı da fevkalade düşüktür. Ayrıca böylesi kendi içine kapalı ve dünyaya pek ters gelen bir görüntünün, hiç değilse vitrin bölümünü dahi değiştirmeye yönelmemişizdir. yaratıcı ve araştırıcı zekâ daima betimize gitmiştir. Cumhuriyet döneminde yetişmiş bir avuç üstün yeteneği dahi sağlıklarında ezip bitirmiş, süründürmüşüzdür. Ne Orhan Veli'nin kadrini bile bilmişizdir, ne de Orhan Kemal'in değerini... Bir Hasan Saka onlardan çok daha önemli görünmüştür bize. Oysa başkaları uluslararası tribüne sade kendi Hasan Saka'larını değil, Kazancakis'lerini, Hemingway'lerini, Malraux'larını, Shaw'larını da birlikte oturtuyorlardı.

O sırada bizim Nazım da cezaevinde oturuyordu, Aziz Nesin de...

Yani diyeceğim dünyadaki yalnızlığımızın nedeni sade Müslüman oluşumuzla propaganda yapmasını bilmeyişimiz değildir; dokumuzu oluşturan platoplazmanın bioşimiğinde, yaratma yüceltme ve üretme genleri bir türlü normalleşememiştir. Çağdaş platoplazmayla lehim tutmayışının nedeni, asıl budur. Bu anomali yaratıcılara değil, kof bir övünme duygusunu sömüren demagoglara prim vermektedir. Uluslararası tribünde de Oppenheimmer ile Pirandello'nun arasına "Altay'dan attığım ok, Alp Dağlarını aştı" diyen kof övünme oturtulamaz elbet. Oralara uzanan merdivenlere basamak olmaya çalışanları ise, lanetli bir taş gibi silkip atmışızdır. Fikret Mualla, Paris kaldırımlarında ianeye muhtaç olarak ölmüştür... Sabahattin Ali'yi de kendimiz öldürmüşüzdür. Nedense bizde devleti kurtarmak daima sanatçıyı yok etmekten başlar.

Başlar da ne olur, iki hafta önce Prof. Vakur Versan'ın bir fakülte sınavında sorduğu ilkokul dördüncü sınıf yurttaşlık dersi sorusuna, sınıfın yarısı yanıt verememiştir. Sorulardan biri Başkanlık sistemiyle parlamenter sistem arasındaki fark, öteki de Danıştay nedir imiş.

BİR ülkenin fakülte düzeyi, ilkokul dördüncü sınıf düzeyinin de gerisine düşünce "Türk olmasa tarihe yazılacak ne vardı" sorusuna Birleşmiş Milletler'de kimse selam durmaz. Ulus sevgisi artık hamasi nutuklarla değil, dünya ansiklopedilerine armağan edilen beyinsel ışıklarla kanıtlanmaktadır.

Dünyada yalnız kalıyoruz, sempati duyulmayan bir toplum oluyoruz, yakınmasının özüne cesaretle eğilmeden, bu yalnızlık çemberini kıramayız. Dünyanın bizi sevmesi için bizim de en azından dünyayı anladığımızı göstermemiz gerekir. Biz ise dünyadan vazgeçtik, daha birbirimizi bile anlamaya yanaşmıyor, hep benim dediğim olsun havası çalıyoruz.

BİR kaç yıl önce, bir gece Paris'te yürüyerek otele dönüyordum. Giysileriyle yürüyüşlerinden bizden olduklarını hemen anladığım üç genç gördüm uzak tan. Önce öğrenci olduklarını sandım. Bizim Paris'teki öğrenciler de, genellikle buradakiler gibi sol adına yazar yargılamaya meraklıdırlar. Gece yarısı bir de Paris sokaklarında yargılanmayı için çekmediğinden, adımlarımı sıklaştırdım. Onlar da beni tanımışlardı, adımı bağırıp duruyorlardı. Çaresiz bekleyip ellerini sıktım. Bir kahveye yöneldik.

Meğer öğrenci değil, altı aylık staja gelmiş çeşitli görevlerdeki memurlarmış onlar. Paris'i yoz bulduklarını, Fransa'yı da hiç beğenmediklerini söylediler. Bir bakıma haklıydılar, büyük kent yalnızlığı çekiyor, çevreleriyle uyum sağlıyamıyorlardı.

Biri karşıdaki Danton anıtını gösterdi:

-Bütün bu heykeller gösteriş olsun diye dikilmiş, göz boyamak için, dedi.

-Üstündeki yazıyı okudun mu dedim.

-İlgilenmiyorum bile, okumadım, dedi.

-O Danton'un anıtı. Paris Belediyesi Fransız devriminin yüzüncü yıl anısına 1889'da dikmiş onu dedim. On iki yıl sonra da iki yüzüncü yılını kutlayacaklar devrimlerinin. Şimdiden hazırlanıyorlar..

İkinci genç:

-Namus kavramı yok bunlarda, dedi. Hepsinin karısı orospu. Heykel dikmekle, kilise yapmakla insan adam olmuyor.

-Bu kadar zıt bir bakışla buralardan pek bir şey öğrenemezsiniz, dedim.

-Zaten onlardan öğrenecek bir şeyimiz de yok dediler.

-Öyleyse zamanınızı ziyan etmeyin, dönün, dedim.

-Bir iki ay sonar döneceğiz, dişimizi bu kadar sıktık, biraz daha sıkacağız, dediler.

-Ama dönünce, ben Fransa'dayken diye hava basmıyacaksınız, dedim gülerek.

Onlar da güldüler azıcık. Sonra lafı Danton mu büyük, bizim kahramanlarımız mı büyük konusuna getirdiler..

Ama aslında ne Danton'u, ne de bizim kahramanlarımızı pek iyi incelememişlerdi. Dilimin döndüğünce Ali Suavi'yi anlatmaya çalıştım onlara. İzmir'in işgalinde yiğitçe ölen Fethi beyi anlatmaya çalıştım. Hiç biri ikisinin de adını duymamıştı.

-Fransızlar kendi kahramanlarını tanıyorlar, biz kendi kahramanlarımızı tanımıyoruz. Toplumlar kahramanlarına sahip çıkamıyorlarsa, uygarlık gelişiminde öksüz ve çorak kalırlar, dedim.

Yine biri:

-Bizde de Piri Reis var, o Danton'dan daha büyük değil mi mi, diye sordu.

Kültür mantığıyla kültür birikiminden yoksun çocuksu bir konuşmaydı bu..

BİR Paris gecesinde stajyer üç genç memurla Piri Reis'le Danton'u kıyaslamaya çalışmak bize özgü bir konuşma türü olmalıydı. Söz biraz daha uzarsa Mimar Sinan'la da Napolyon'u karşılaştırmaya kalkacaklardı herhalde..

-Benim uykum geldi çocuklar, deyip kalktım masadan...

Bizdeki kültür düzeyinin yufkalığını Meclis'teyken de görmüştüm. Bir konuşmada Rönesans'tan söz ederken:

-Bırak şu kefere laflarını diye bağırıyorlardı.

Elli yıllık lise eğitimi çağdaş bir dialog kurma olanağını dahi pek sağlayamamıştı galiba.

Daha tuhafı sol kanat evrensel kültür birikimini sağcılık olarak, sağ kanat da solculuk olarak damgalamaya hazır duruyordu.

Bütün bu abuksabukluların arınması iki üç kuşak tutacaktır. O süreç içinde Türkiye'nin çağdaş yüzü de yavaş yavaş açılacaktır yeryüzüne... Gerçek ulus sevgisinin ne olduğu da ondan sonra anlaşılacaktır...

Çarli'nin Kelekleri

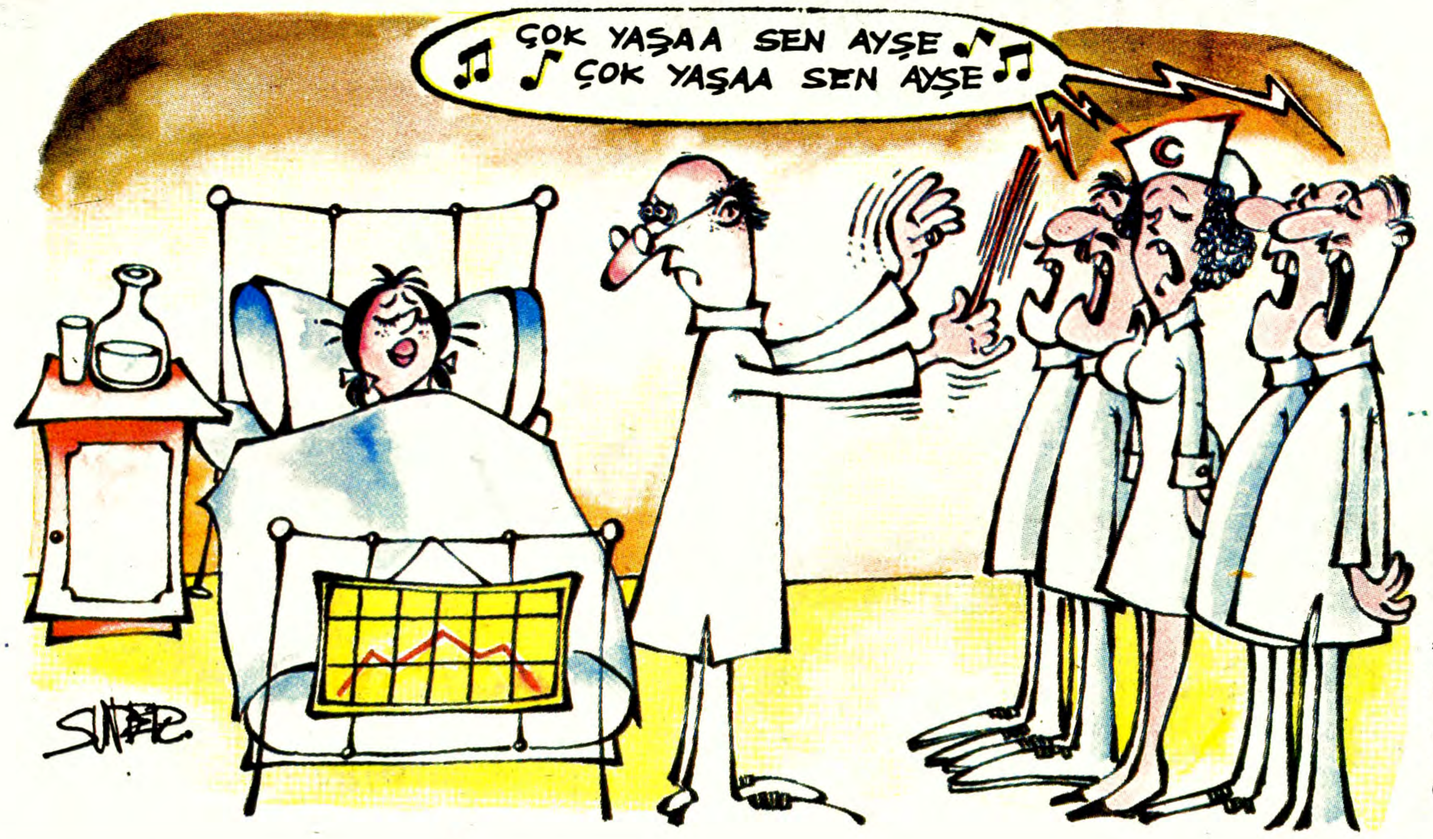
KUNG-FU'nun ayağı nasıl kaydı...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Çarşaf DOLUSU KAHKAHA

MÜZİKLE TEDAVİ

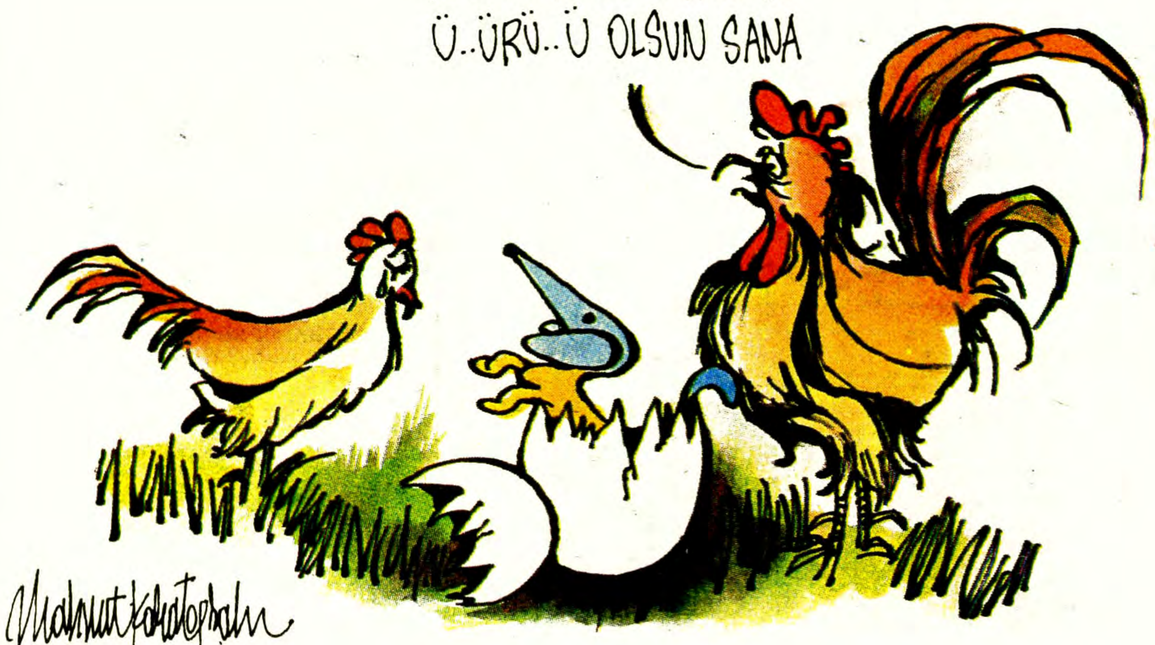
Sunder DAĞ

NİÇİN BÖÖLE İNİYORSUN MERDİVENDEN İNSENE LAN

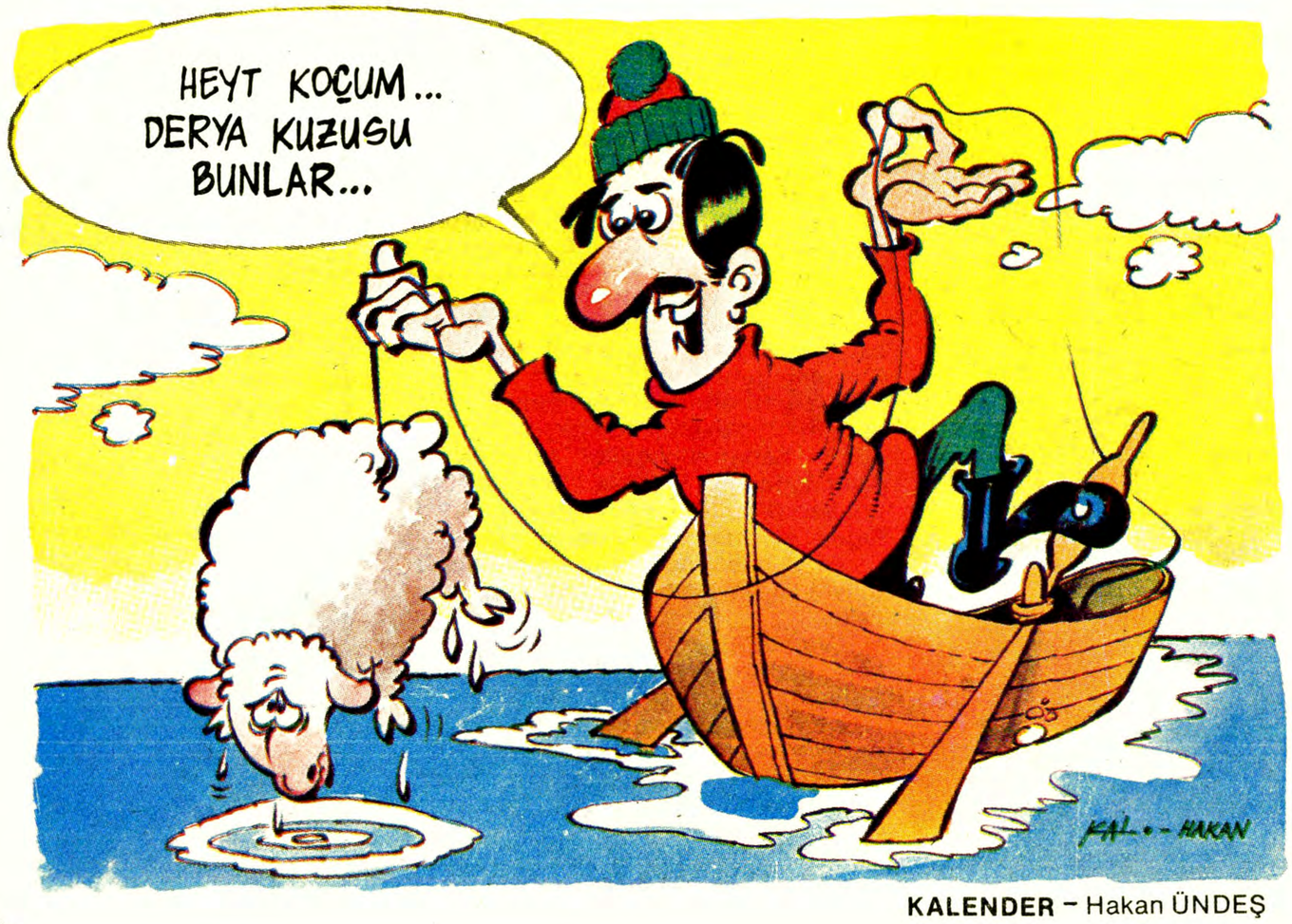

Nuri BİLGİN

YİNE BENİ ALDATTIN HA Ü..ÜRÜ..Ü OLSUN SANA

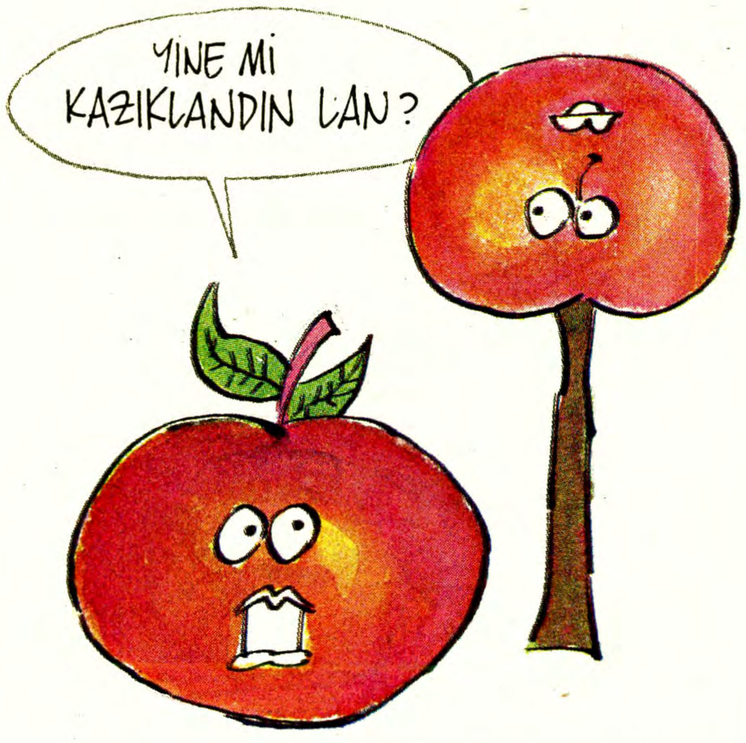

Mahmut KARATOPRAK

KALENDER – Hakan ÜNDEŞ

İKİ TANE ELMA ŞEKERİ

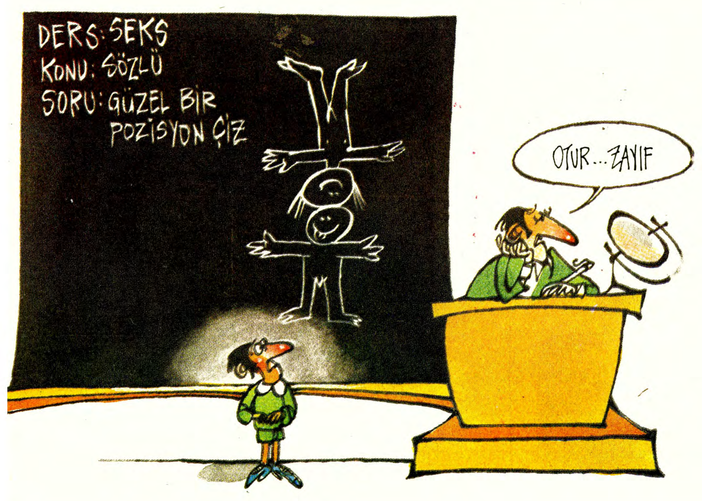
Gürcan – Meral GÜRKAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yazan: Hikmet Feridun ES

Karikatürler:
Gürcan GÜRSEL
Mahmut KARATOPRAK

Dersimize çalışalım, seks dersine alışalım

SEKS bilgisinin vatanı Amerika'dır!" diyen Amerikalılar, avuçlarını yalasınlar. Türk ve Amerikan gazetelerine baksanıza: Onlara seks öğreten, bizmişiz! Gelsinler de, ellerimizi öpsünler. Biz olmasak, yandılar.

Gazetelerde okuduğumuz zaman, göğsümüz Mehterhane davulu gibi kabardı doğrusu. Amerika'nın en eski üniversitesinde, genç ve güzel bir t ürk Hanımı, seks dersleri veriyormuş. Türk doktoru, seksoloji otoritesi, seks biliminde büyük isim, Doktor Figen Hanım! Amerika'daki kürsüsünü kısa bir süre için bırakıp, Türkiye'ye, seks eğitimi seminerine geldi..

Ne hastalıklar varmış insan oğullarında, Havva kızlarında.. Erkeklerde, teşhircilik mi ararsınız?.. Yani, dağlara taşlara, ötelerini berilerini göstermek illeti!

Allah korusun, iktidarsızlık mı dersiniz?.. Kadınlarda libido azalması, cinsel isteksizlik,I orgazma varamamak korkusu mu?..

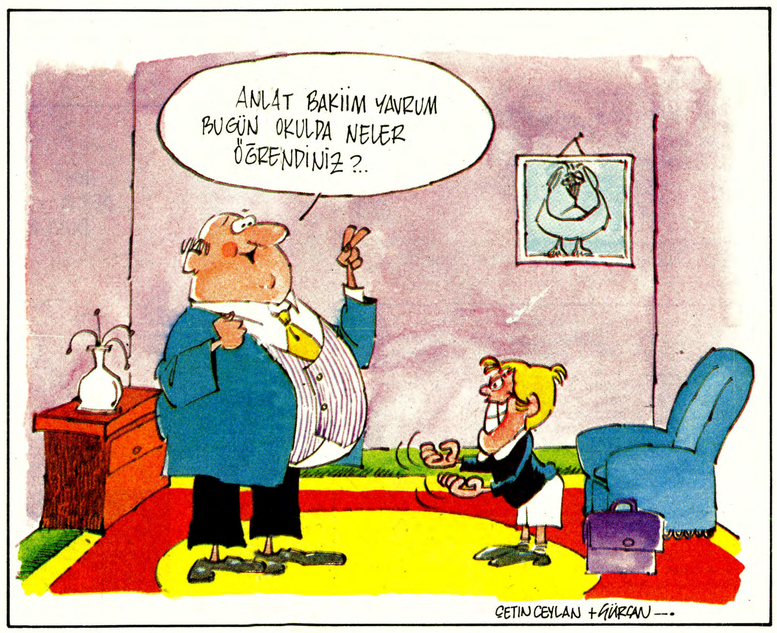
Üstelik cinsel bilgisi en az olduğu için tehlike çanları, Türk erkeklerinin ve kadınlarının başında çalıyormuş. Seks uzmanımız, hiç vakit kaybetmeden, ilkokuldan üniversiteye kadar, sıkı bir seks eğitimine başlamamız gerekli olduğunu söylüyorlar.. Hemen kapanıp, dişimizi sıkalım, dersimize çalışalım. Ödevimizi yapalım.. Sonra karneleri getirdiğimiz zaman "Oğlum.. Fizikten 10 almışsın da, neden seksten sıfır?.. Seksten çok zayıfsın. Çalış oğlum, baban gibi çalış!" tarzında hırgür çıkmasın.. Ve asla "Seksten çaktım baba!" sözünü dinlemeyiz.

Figen Ablamız, kürsüden müjdeliyor:

- Din adamları! Seks terbiyesinde, cinsel eğitimde, onlar bizlere ışık tutacak...

Olmadı Abla! Bu iş bizi açmaz.. Bir kere, utanırız... Nasıl olur yahu? Sayın Süleyman Ateş ekrana çıkar da:

- Ey Havva'lar ve Adem'ler! Elmayı nasıl yiyeceğinizi biliyor musunuz? Şöyle şöyle yapın. Böyle böyle icra eyleyeceksiniz.. Daha sonra da şöyle hareketlerde bulunun.. diye seks dersleri verir? Utana utana nasıl not tutar, şemaları çizeriz? Bu iş bizim işimiz değil, bacım.. Sayın Süleyman Ateş'i "Nikah yengesi" mi sandınız yoksa?..

KALİPSO Haliç'te kayboldu

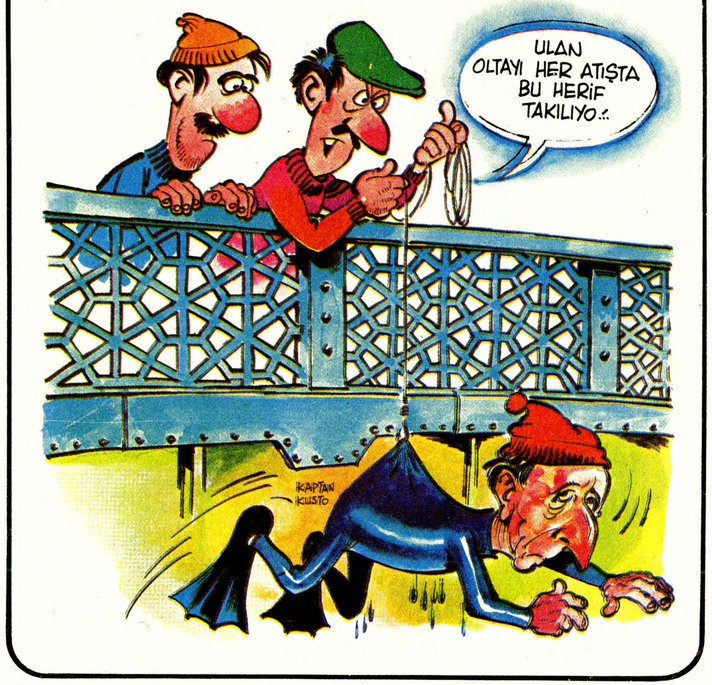
Yazan: Vedat SAYGEL
Karikatürler: Bülent DÜZGİT

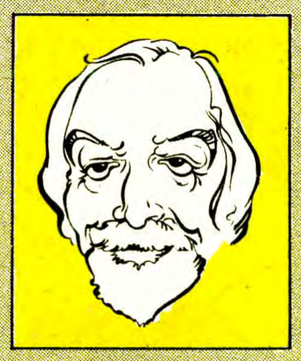
DENİZ altı araştırmalarıyla ün yapan Kaptan Cousteau yönetimindeki Kalipso'nun İstanbul'a gelmesiyle, kaybolması bir olmuştur. Büyük bir gizlilik içinde olayın soruşturmasını yürüten ilgililer, "İz üzerindeyiz, akşama sabaha elimize geçireceğiz" derken, şaşkınlığını gizleyemeyen Hal Müdürü, "İnanılacak gibi değil. Battı desek, suyu nerde buldu? Kâğıthane'yi merak ederek aldı başını gitti desek, yolu nerde buldu? Üsküdar iskelesinde dolmuşculuk yapmıyorsa, kellemi keserim" demiştir.

Öte yandan, Kalipso'nun bir kaza sonucu batmış olabileceğini de göz önüne alan uzmanlar, "Bizim buralarda buz dağı yok ama, büyük bir olasılıkla Hal yakınlarındaki patlıcan, biber, karpuz, kavun dağına çarpabilir" demişlerdir.

Burun ve yüz yapısı bir Karadenizli'den ayırt edilmeyecek kadar benzerlik taşıyan Kaptan Cousteau'nun, Karadenizli kayıkçıların toplandıkları kahvelerde aranmasına başlanmıştır.

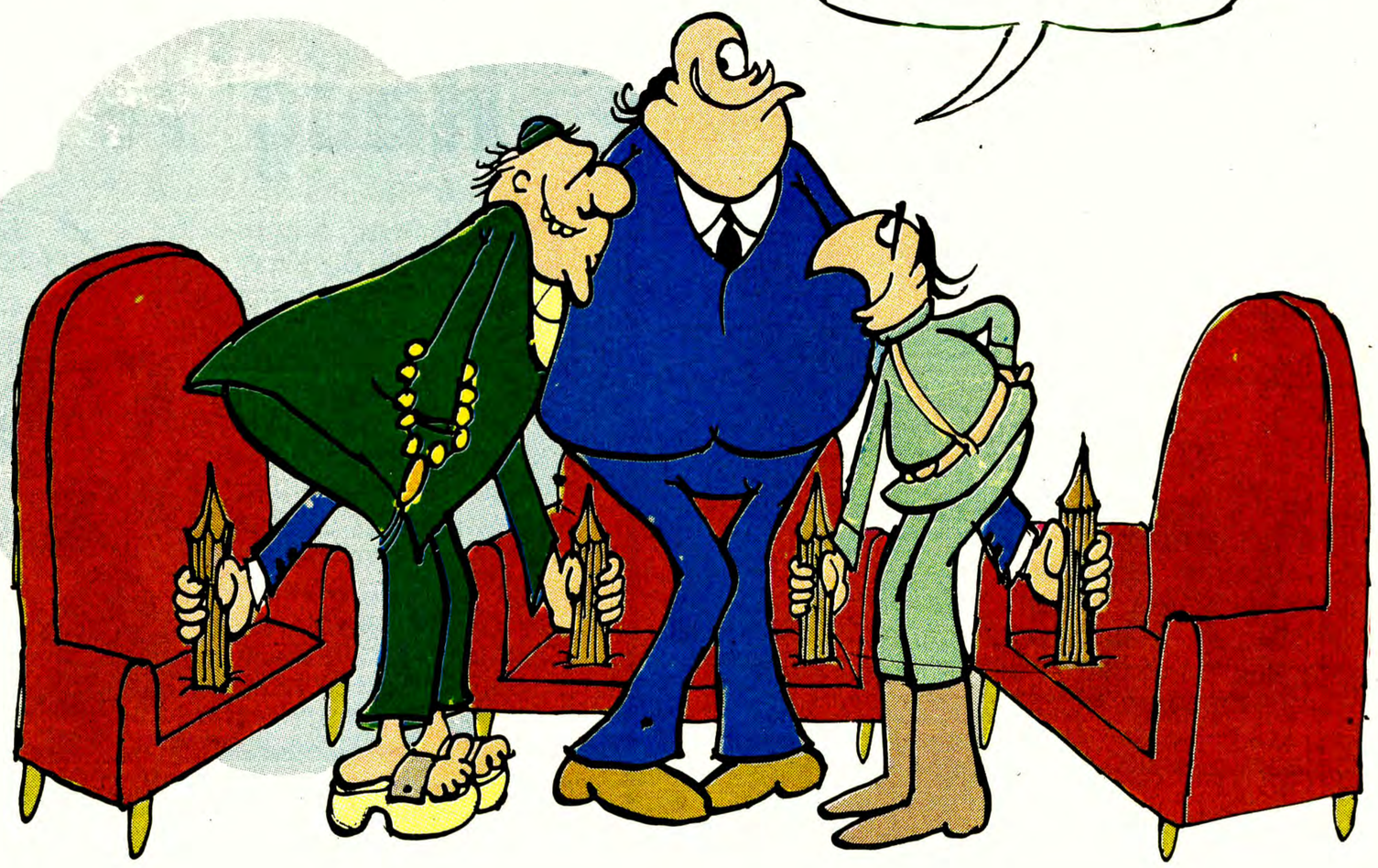

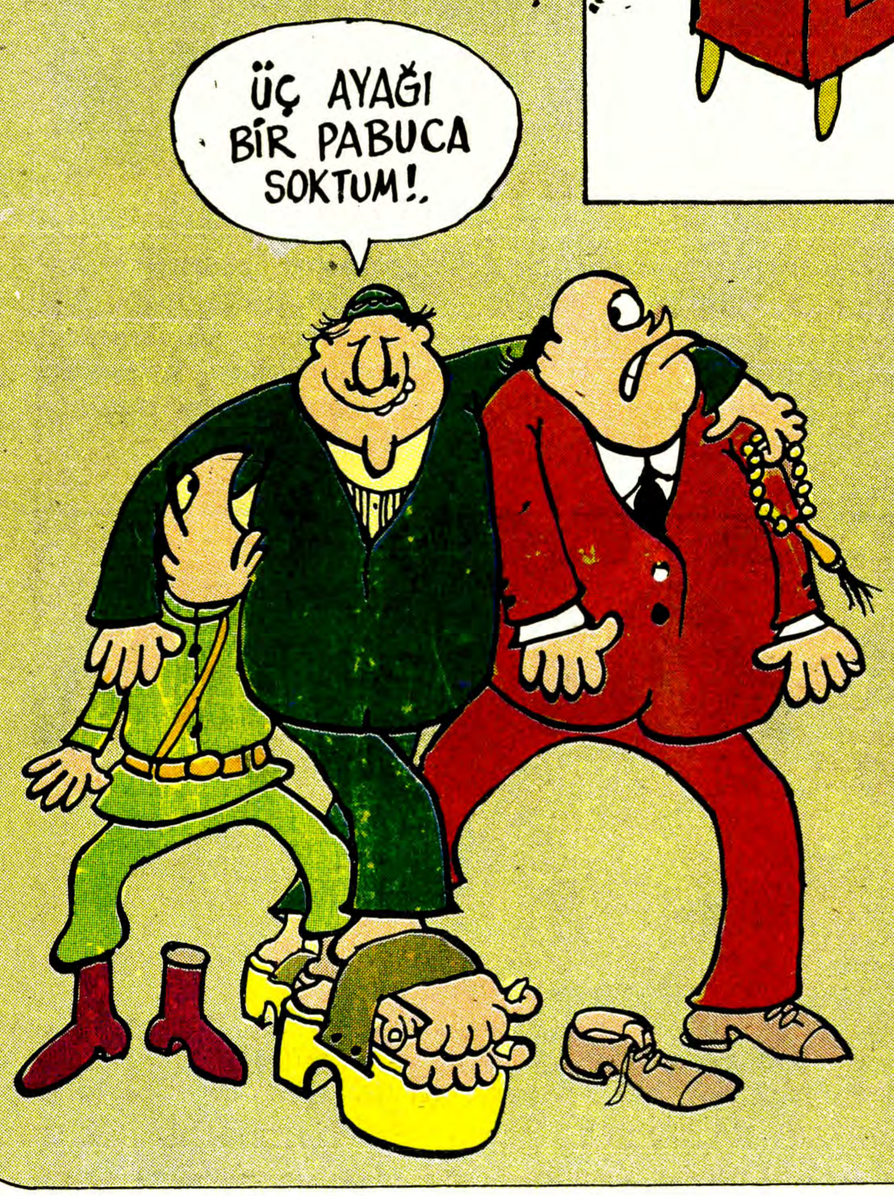

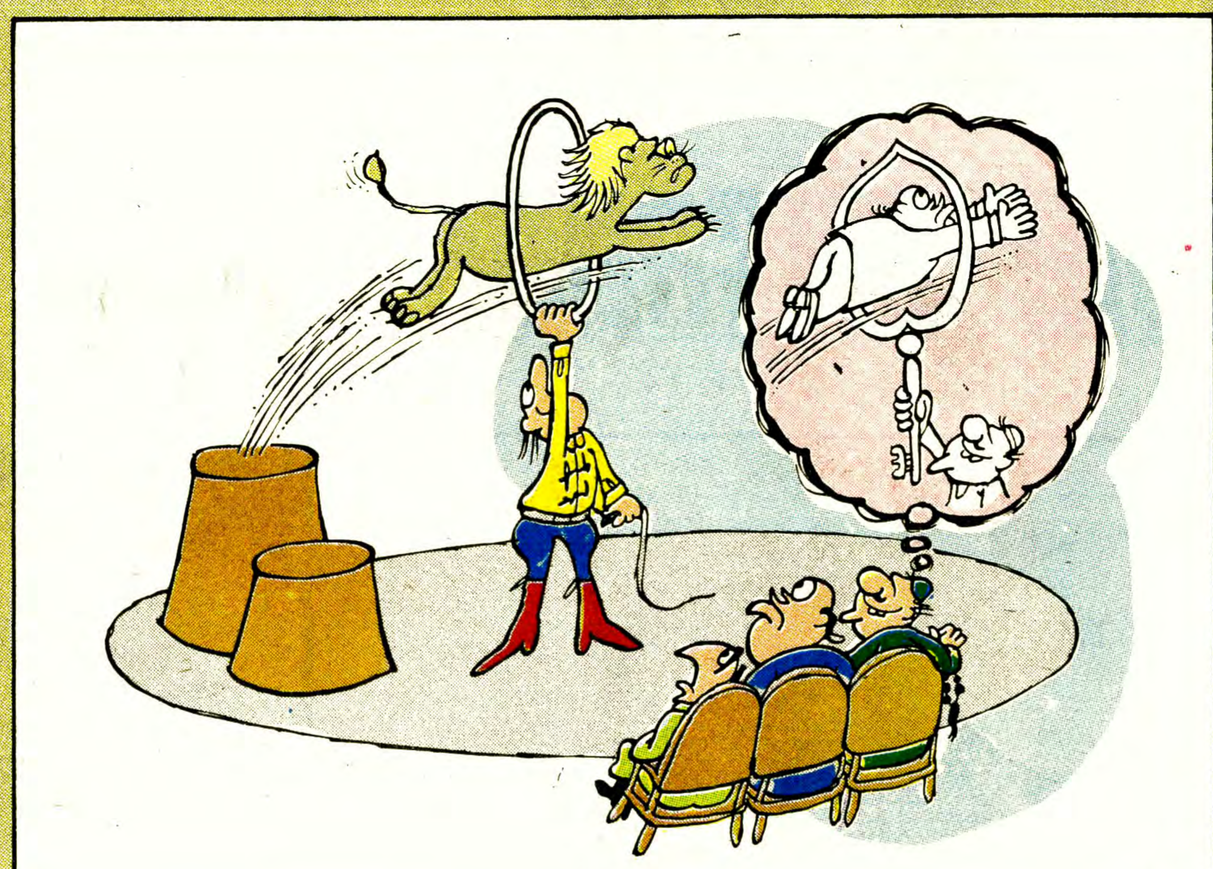

Haftanın politakasını fırçaladım

NEHAR TÜBLEK

Leb demeden leblebi...

Ne, leblebi mi?.. Bir parça zam daha... Leblebiye...

Yazan: Hikmet Feridun ES

NEREDE kalmıştık? Bir parça zam. Kahveye! Bir ufak parça zam daha.. Yine kahveye..

Bir parça zam.. Tekel maddelerine! Bir ufak parça zam daha.. Yine Tekel maddelerine.. Rakıya, votkaya ve sigaraya...

- Bir parça zam.. Margarin yağına.. Bir ufak zam daha.. Yine margarine..

- Bir parça zam.. Petrole! Bir ufak zam daha.. Yine petrole..

- Bir parça zam.. Elektriğe.. Bir ufak zam daha.. Yine elektriğe..

- Bir parça zam.. Buzdolabına! Bir parca zam daha, yerli otomobile..

- Bir parça zam...TV'ye! Bir ufak zam daha.. Çamaşır makinesine..

- Biiiiiir parçacık zam.. Elektrik süpürgesine.. Bir ufak zam... Elektrik ütüsüneeeee.. Bir parça zam daha ekmeğe...

- Minimini bir zaaam.. Demire! Bir zam daha, çimentoyaaaaa.

Bir de bakmışsınız, hökömet işleri tıkır tıkır yürüyor.. Memleket güllük gülistanlık. Sizin yuvanız yapılmış, bizim koltuğumuz yine altımızda!..

İşte, her şeyinizi tamamladık.. Kahvenizden margarine ve sigaranızdan rakınıza kadar, her şeyinizi paketler içinde huzurunuza getirmiş bulunuyoruz...

Unutup, henüz paketini yapmadığımız bir temel ihtiyaç maddesi kaldıysa, hemen bize bildirin.. İcabına bakalım! Biz, "leb" demeden leblebiyi anlarız. Neeee?.. Leblebi mi?.. Leblebiye de zam! Bir ufak zam daha.. Yine leblebiye! Yaptığımız bu zamlar, asla leblebi ununa ve leblebi helvasına yansımayacaktır.. Memlekette 7 senelik leblebi stokumuz vardır.. Leblebi mi yokmuş Türkiye'de? Kim uyduruyor?.. Telefon edin, size avuç avuç leblebi göndereyim.. Tüm zamlar sizin yararınız için alınmıştır.. Ne demiş atalarımız?

Yağmur akıyor damdan,
Bütçe doluyor zamdan

Unuttuğumuz ve sizlerin kıymetli hatırlatmalarınızla yakalayıp zam paketine soktuğumuz her madde için, büyük mükâfat! Yazın, kazanın. Zam dışı unutulmuş maddeleri...

Hem siz istifade edin, hem biz.. Hem koltuk.. Başka çaresi vaaa mı?

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

ONA BUNA DOKUNDUK

Yazan:Kandemir KONDUK

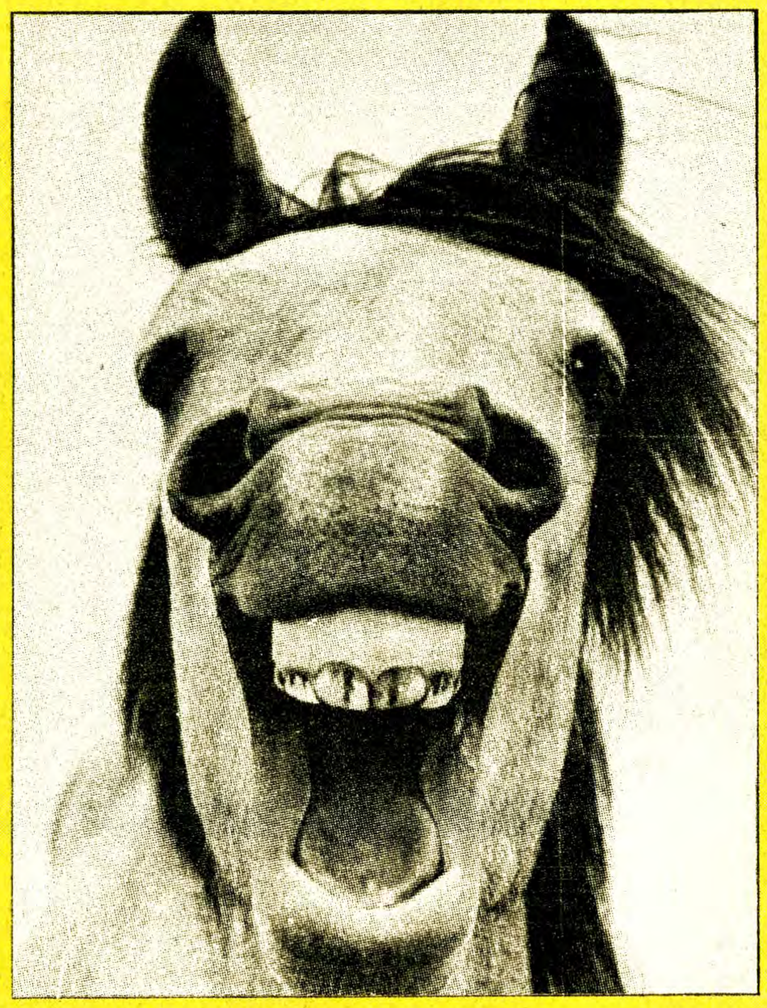
Kırat bile kendi haline gülüyor

ARADA bir "Neydim, ne oldum,, diye aynaya bakmakta yarar var...

Kırat, bunu yeni akıl etmiş ve ilk kez bir aynanın karşısına gitmiş...

Şahlandığı günleri, kişnemelerini, çifte atışını, rahvan gidişini artık aynada göremiyor... Uyuza dönmüş haline bakıp bakıp gülüyor... Belki de omurgasını çökerten koca göbekli seyisini düşünüyor.

(FOTO: ANCA GİDERSİN)

Uçak kaçıranlar arttı...

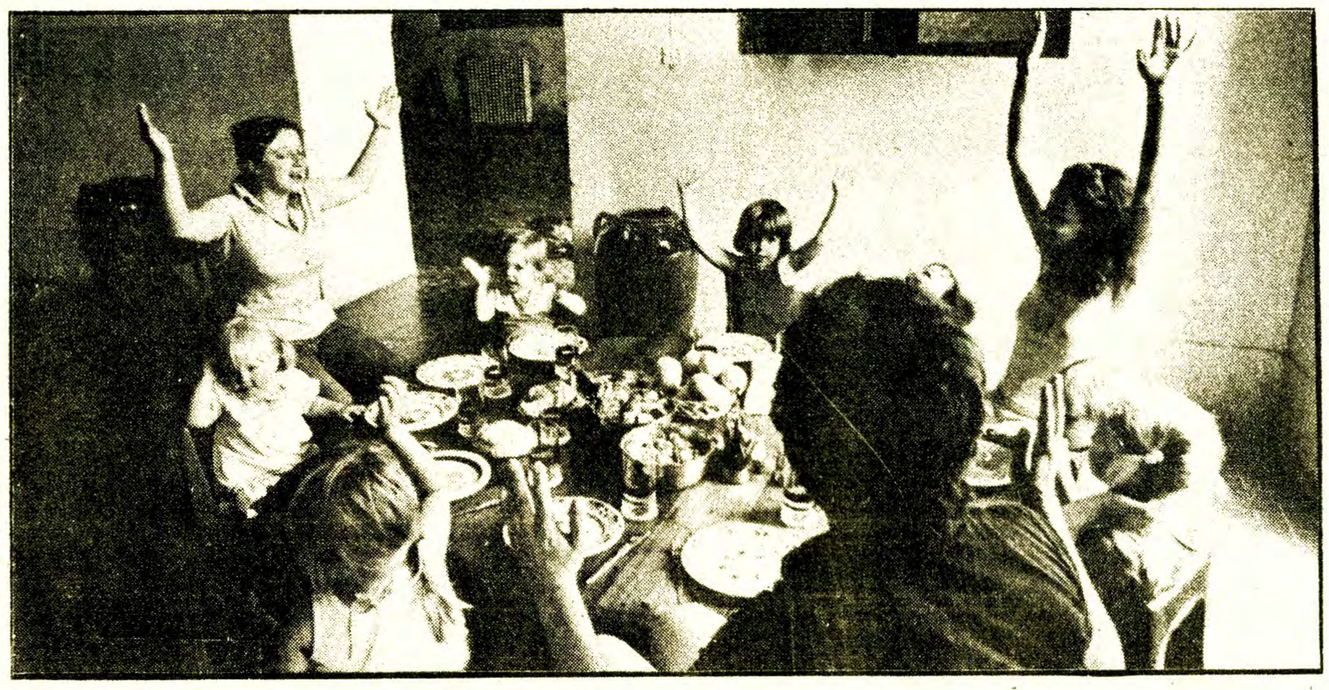
MİLLET, "nasıl olsa 2 saat rötar yapar" diyerek havaalanına sallana sallana gitmeye başlayınca uçak kaçırma olayları çoğaldı...

Resimde, son anda havaalanına gelen ve uçağı kaçırmak üzereyken kapıların kapandığını görüp uçağın damına zıplayan Necati'yi, Adapazarı üzerinden geçerken görüyorsunuz. O da sizi görüyor.

(FOTO: TARİFE)

Allaha şükür doyduk!..

YERKEN görülüyorlar. Tabiî doydular. Çünkü, sofraya 4-5 tane ayva koydular. Kesip soydular, yiyip doydular... Ayvayı yedikten sonra, üstüne de birer bardak su içtiler... Kendilerinden geçtiler... Bunlar geçen seçimlerde de, sofralardan peyniri, zeytini, pastırmayı, sucuğu kaldıranları seçtiler!..

Şimdi yiğitliğe şey sürmemek için "Doyduk" diyorlar... Ama herkesle beraber onlar da ayvayı yiyorlar!.. (Müstehaktır...)

(FOTO: BOŞ TABAK)

BU FOTOROMAN NİÇİN SAÇMA?

CEVAP: SAÇMA TABİİ... Çünkü çocuk , hükümet yetkilisi olsa KOLERA'yı ağzına almaz...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

UZAY 1999

Yazan: VEDAT SAYGEL
Çizen: RAGIP DERİN

Nereden gelip, nereye gidiyoruz?

İş dünyamız, lokavtla grev arasında volta atıyor.

Demirel, Müslüman mahallesinde salyangoz satıyor.

Türkeş, pusuya yatmış barış çağrısı yapıyor.

Erbakan, günümüz dünyasından gelmiş, çağlar öncesine giden yolu arıyor.

Ecevit, aklı sıra CHP içindeki yaraları sarıyor.

Feyzioğlu, yapımına temelden başlanacak yeni hükümet modellerinin harcını karıyor.

Karadan gelmiş, denize uçuyor otomuz. İflâsa gidiyor Toto'muz.

Futbol kulüplerimiz bir şaşkınlık içinde. Her birinin gidişi daha başka biçimde. Fenerbahçe şampiyonluğa asılıyor. Puan cetvelinde tersi dönen Beşiktaş, liderliğe gidiyorum derken, Adanaspor'la sıralamanın dibinde, uygunsuz vaziyette basılıyor.

Bir gidiş ki, dostlar başına!

YÜRÜMEKLE YOLLAR AŞINMAZ!..

Ama ayakkabınız aşınabilir...

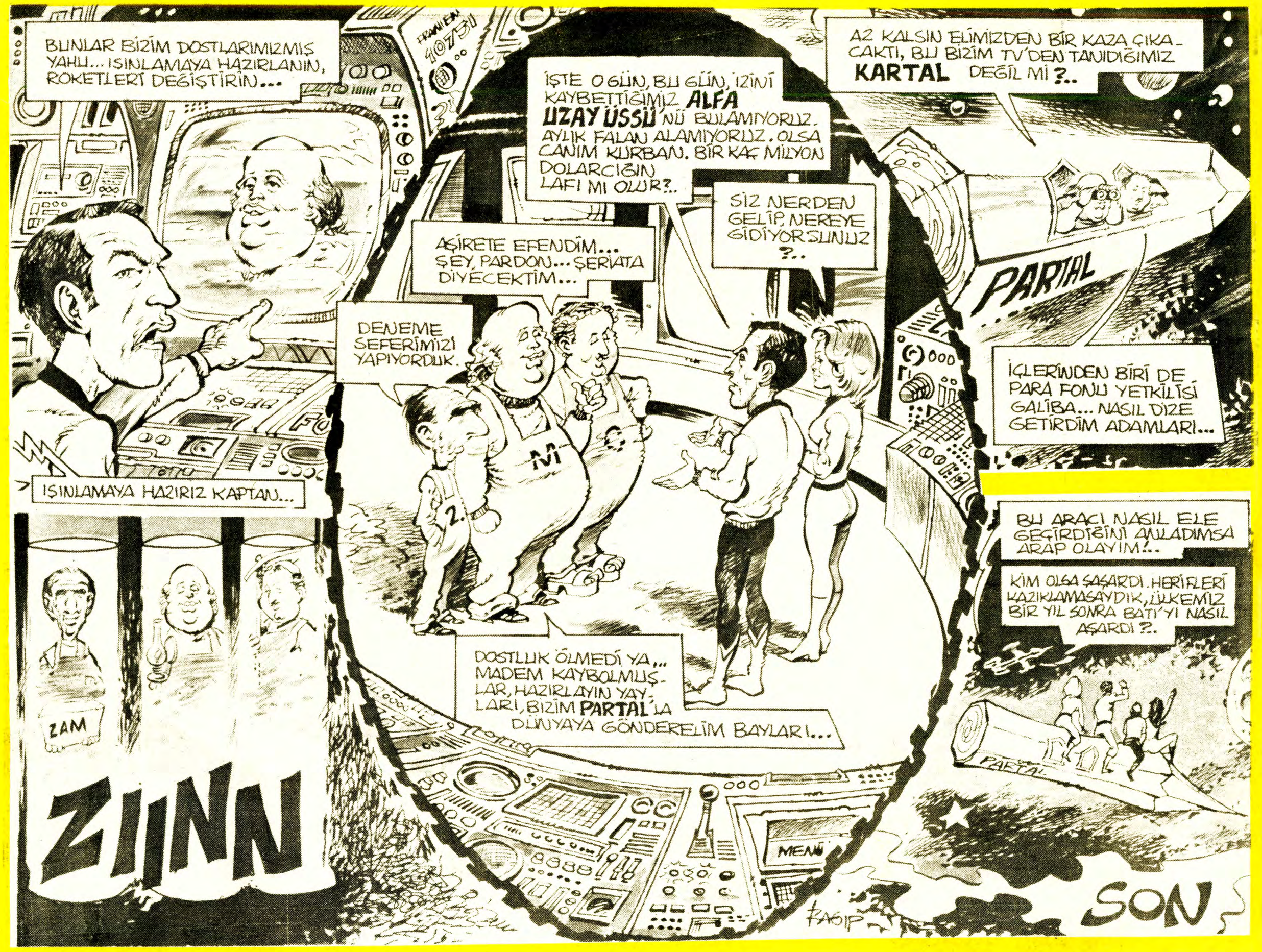
O halde, yürümeyin, taksi tutun

ŞİRKETİMİZ,
GECE-GÜNDÜZ
HİZMETİNİZDEDİR

SIKIYSABİN TAKSİ

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://antey.org

Pilot bankaya...

AÇIK SEÇİK TEŞEKKÜR

Uykusuz geceler boyunca planladığımız, kelle koltukta başladığımız, zor olacak sanarak aldandığımız, canımız ciğerimiz ve var oluş nedenimiz, tam üç adet soygunumuzdan üçünün de yağdan kıl çeker gibi olmasını sağlayan, para demetlerini kendi elleriyle bağlayan, bize her türlü kolaylığı göstererek kahve bile ısmarlayan ve her defasında "yeniden bekleriz" diye uğurlayan,

Sayın Fistanbul Bankası Etlice Şubesi'nin Sayın Müdüründen, sayın hademesine kadar tüm personeline

kamuoyu önünde teşekkürü borç bilir, kendilerini "pilot banka" ilan ve tüm hücrelerimize tavsiye ettiğimizi alenen tebliğ ederiz.

HCKMPZT
Halkın Kuduruşu Orgütü A.Ş.

Takdirname örneği:

Fistanbul Bankası Etlice Şubesi

...Bu banka, tam üç kez üstün bir başarıyla soyularak, en güzel soyulan banka unvanına layık görülmüştür. İmzalar..

Çarşaf *uyarıyor!..*

Döviz açığımızı, birkaç gözüpek anarşist kapatabilir

DIŞİŞLERİ Bakanımız, Maliye Bakanımız, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanımız, hepsi de eli boş döndüler Amerika'dan, Avrupa'dan.

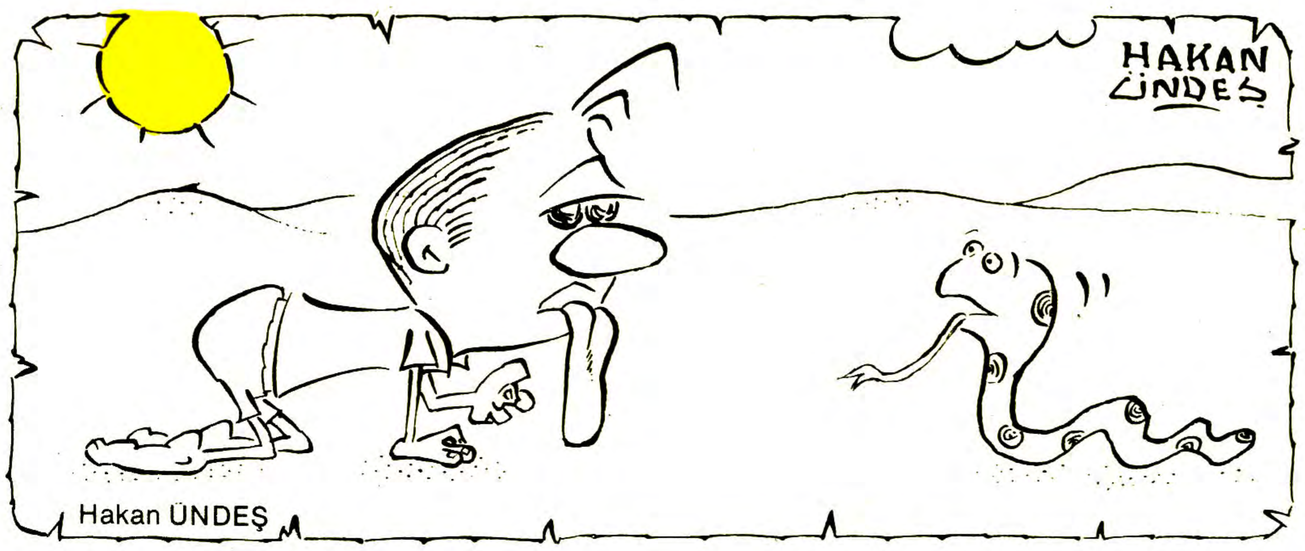
I.M.F.'nin "İmdat Kapısı" bile açılmadı doğru dürüst. 45 milyon dolarcığı dahi, bize çok gördü adamlar. Yeniden Ankara'ya gelip Yahudi pazarlığına başladılar.

Öte yandan Japon uçağını kaçıran anarşistler 100 milyonu indirdiler cebe. Alman uçağını kaçıranlar, 300 milyon istediler. Demek oluyor ki: Gözüpek dört gönüllü anarşist maliyemizi içinde bulunduğu döviz çıkmazından kurtarmaya yeter de artar bile. İkisini bindir bir Pan-American uçağına kaçırt, iste 1 milyon doları. İkisini de bindir Lufth Hansa'ya ya da Air France'a, kaçırt, işte 500 milyon dolar, al, at köy sandığına..

Bu çağda kapı kapı dolaşıp borç istemeye ne gerek var? Gönüllü anarşistleri bekliyor döviz kaynağı uçaklar...

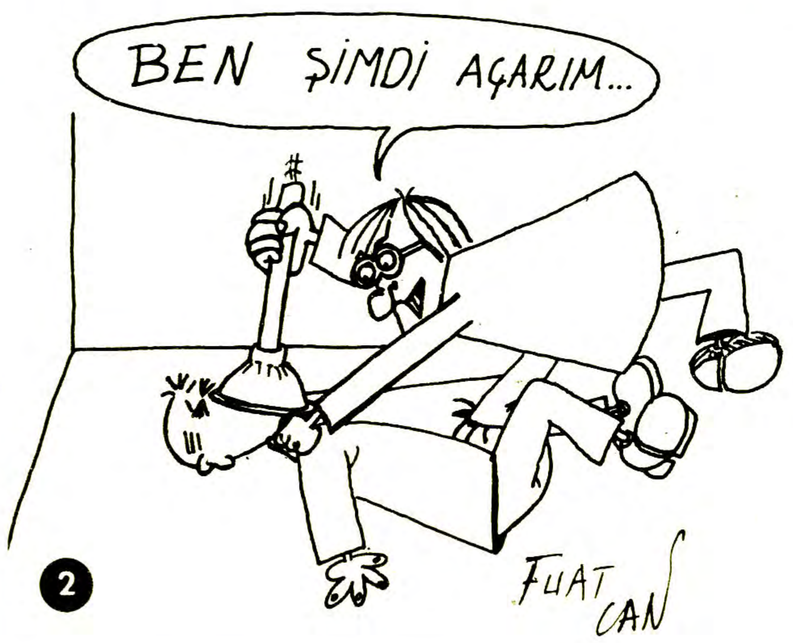
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

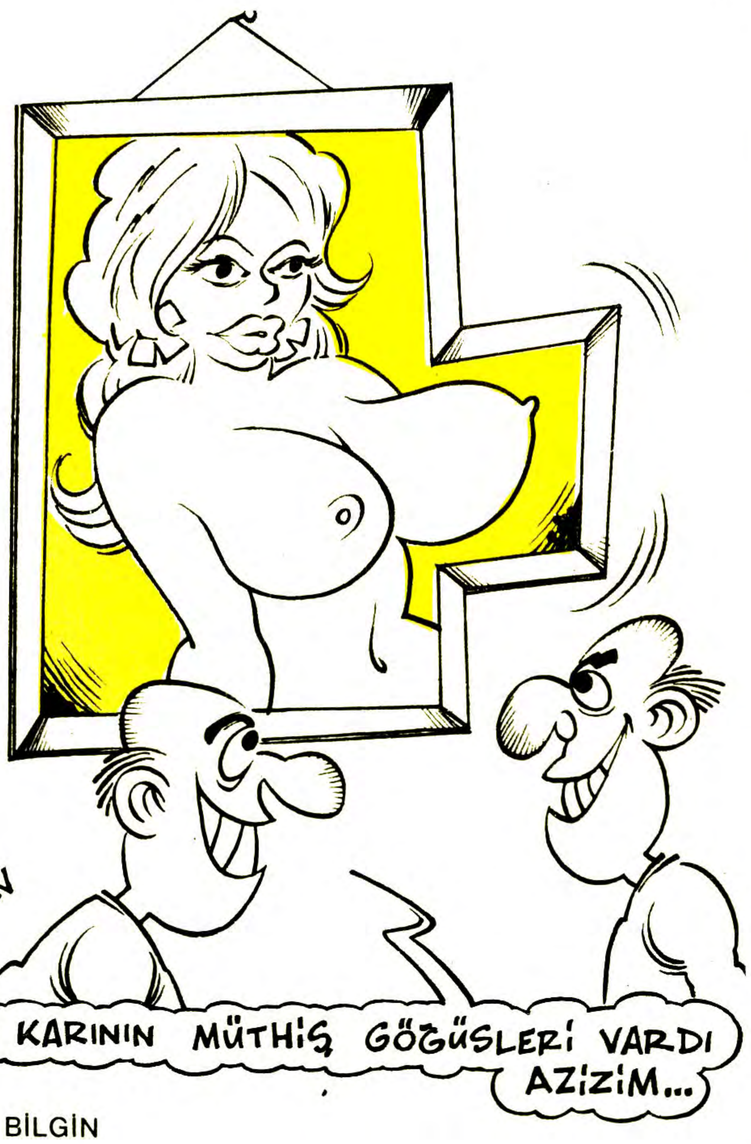
Serbest Kürsü

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ölmek var, dönmek de var...

Karikatürler:
Sinan GÜRDAĞCIK

DİRİLERİN büyük öyküsü... Öte tarafa gidip gelenler falan, filân...

E pes vallahi! Adamlara bak yahu... Sanırsın Sirkeci'den, Şişli'ye dolmuş buldular, ya da Haliç'te balık tuttular. Neymiş efendim? Ölüp de dirilmişlermiş. Bunu da marifetmiş gibi dünyaya ilân ediyorlar. Aaa, billahi ortamdan çatlicam ayol! Biz hergün ölüp ölüp diriliyoruz da, kimsenin kılı kıpırdamıyor. Öylesine ölüm mü derim ben arkadaş?

Renkli sinemaskop bi şekilde bedavadan hayatının filmini seyredeceksin, öteki dünyanın gümrüğüne vasıl olup "Benim aşağıda daha işim var" diyeceksin, onlar da "Zaten vizen tamam değil," diyecekler ve seni gerisin geriye postalayacaklar.

Geç efendim geç!

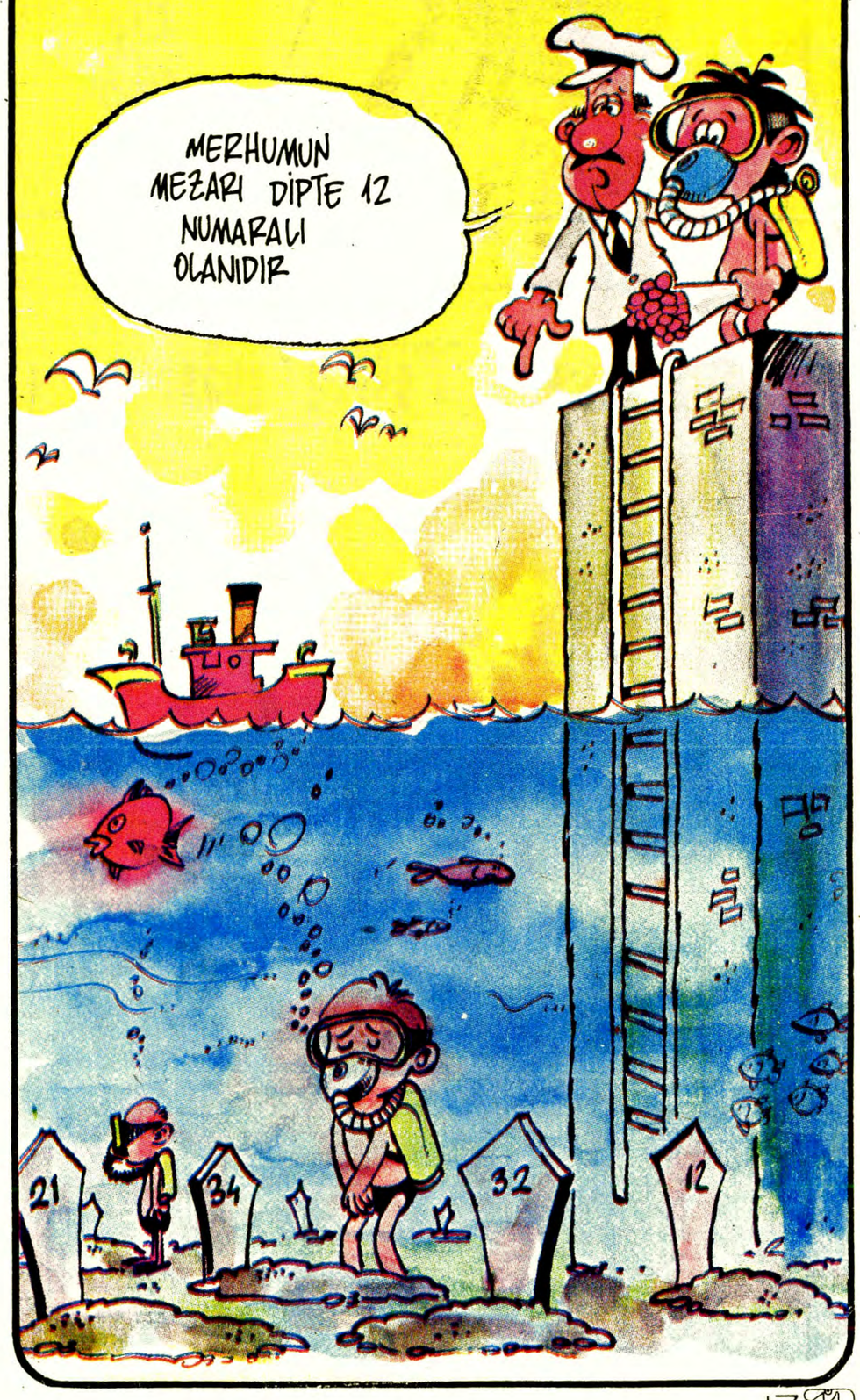
Sıkıysa bir gün de et kuyruğunda ölseler ya! Bak o zaman dönmek isteyen, ya da geri gönderen var mı?

...Çünkü **tahtalıköyde yer yok!..**

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Barnard elin kırılsın!..

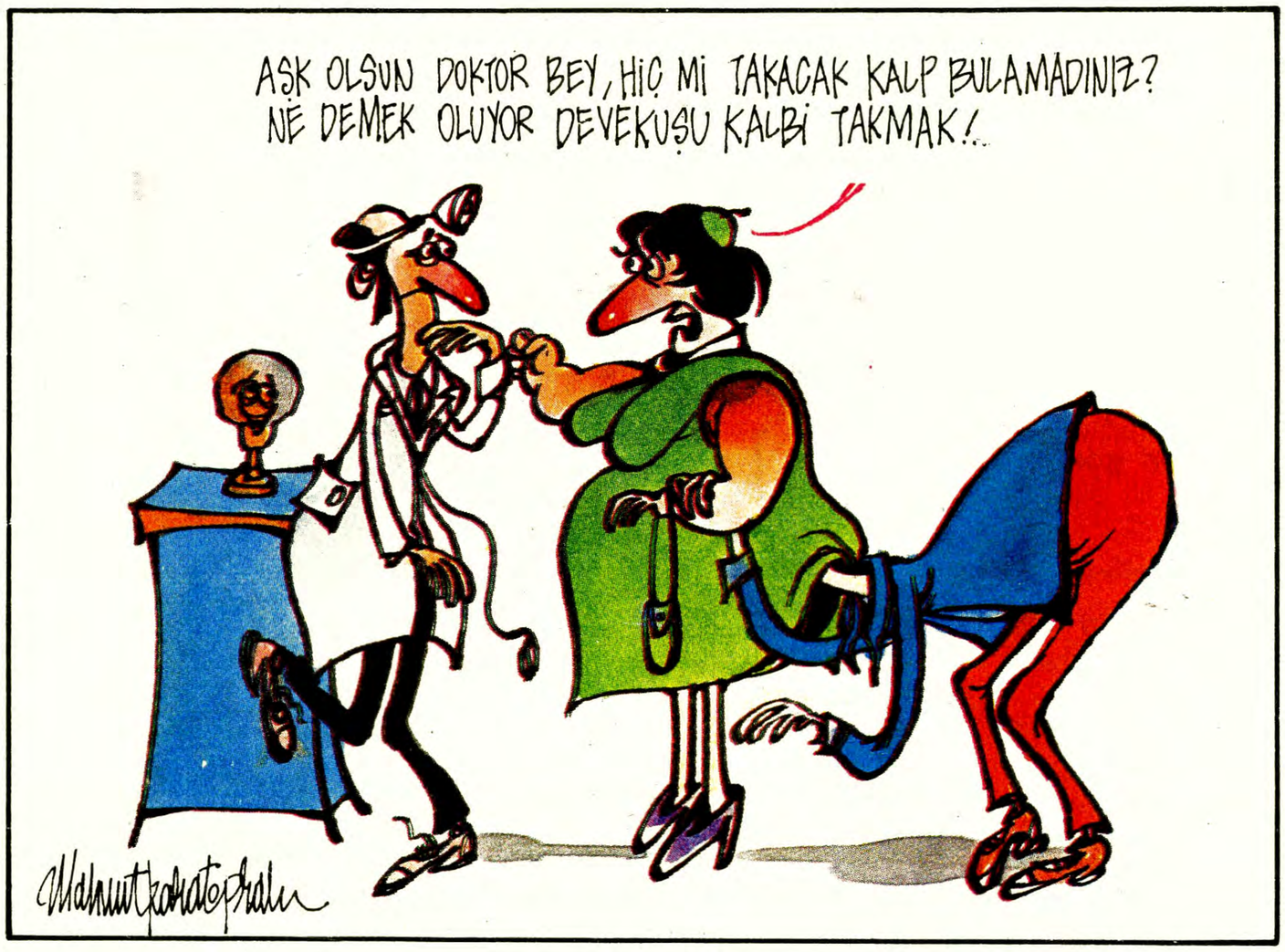
Karikatürler:
Mahmut KARATOPRAK

DR. Barnard yüzünden başımız girdi derde... Onun kalbini bana, benimkini de çıkarıp ona taktığı yetmezmiş gibi şimdi de insanlara şakır şakır hayvan kalbi takmaya başladı...

Aramızda manda yüreklilerin olduğunu biliyorduk. Bundan sonra da kalbi sızlamasın diye "İnsan kalbini" aldırtıp, yerine eşek, öküz, sığır, hattâ ayı kalbi koyduranlara rastlıycaz...

Ve, kalbimiz hayvanlaşırken, biz insan gibi yaşıycaz!.. Ayy, ne fena!..

NOT: Son anda öğrendiğimize göre, telâşlanacak bir şey yoktur... Dr. Barnard'dan önce de kalbini değiştirenler aramızda çoktur...

Para, Tilki'nin ağzında...

DOLAR'a kurşun atıyoruz.. Mark'a top atıyoruz.. Frank'a fişek atıyoruz...

Maliye Bakanı, "Borç alacağım!" der, Atlantik ötesine uçar, Kâmran bey, "Ben kredi bulurum!" der, Belçika'da haftalar geçirir, fırsat bu fırsat, Çağlayangil, ev halkını alıp Amerika'ya yerleşir.. Ve alınacak kredi tutarında harcamalar? Hep bu vatan ve millet için.. Allah razı olsun onlardan.. Hizmetleri büyüktür. Ancak bütün bu fedakârane çabalar, boşuna.. İnkâr etmiyoruz. Büyük yatırımlardan tutun, Türkiye'de herşey alınacak bu paraya bağlı.. Ama para nerede?

Eskiden; "Para aslanın ağzında" derlerdi..

Şimdi öyle mi ya? Bugün Türkiye'nin alacağı para, tilkinin ağzında!.. Evet Türkiye'nin tüm geleceği, yâni alınacak kredi, güzel bir dişi tilkinin ağzında.

Efendim, herşey Dünya Para Fonu'nun emrinde ya.. Bu para fonunun Türkiye uzmanı, güzel Fox hanım.. Fox, yani Türkçesi "Tilki".

İşte Türkiye'nin kaderi, Tilki hanımın pembe dudakları arasında.. O: "Kredi verile!" derse, verilecek. "Caiz değildür!" derse, verilmeyecek.. Yâni ne Kâmran bey, ne Bilgehan, ne de Çağlayan.

Evet baylar, para Tilki'nin ağzında. Keşke aslanın ağzında olsaydı..

Ah.. Para.. Parrra.. Parrrrra.. Dedem değilsin, ama sen neymişsin sen!..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Çekmeden cartayı, yaptır sigortayı

KABATASLAK şöyle bir araştıralım: Sigorta nedir?

Teknik açıdan, elektrik akımında devreyi tamamlayan incecik bir teldir. Cinsel açıdan bakıldığında, Figen Han'ın bacaklarına ücreti karşılığında uzanan eldir. Dağ başına kaçırıp da, beleş tarafından iş tutmaya kalkılırsa, hakkı olan parayı sigorta öder, taraflar uyuşur gider.

Ecevit'e göre, halkın altı milyonu aşan oyudur. Erbakan'a göre, zemzem suyudur. Türkeş'in sigortası Ergenekon'a varmak... Demirel'inki, her ne pahasına olursa olsun, iktidarda kalmaktır.

O halde ne sağı takacağız, ne solu, ne ortayı, ilk fırsatta yaptıracağız sigortayı!

Karikatürler: Ragıp DERİN

Hayır! Dalga geçiyorum

Hayır! Bardak seçiyorum

BUNU SİZ DOLDURUN

KILIFSIZ SORULARA TÜKÜRÜKSÜZ CEVAPLAR 44

"Kılıfsız sorulara tükürüksüz cevaplar" oyunumuza katılacak **ÇARŞAF** okurları arasında balonu en saçma sözlerle doldduracak 2 kişi, birer yıllık **ÇARŞAF** aboneliği kazanacaktır.

Gördüğünüz gibi iki cevap bizim tarafımızdan doldurulmuş bir kare de boş bırakılmıştır. Karikatüre uygun **"Saçma"** cevabı siz de bu kareye yazıp, **ÇARŞAF Tükürüksüz Cevap Oyunu 44 Molla Fenari Sokak No. 30-32 Cağaloğlu - Istanbul** adresine göndereceksiniz.

41. TÜKÜRÜKSÜZ CEVAP OYUNUNDA BİR YILLIK ABONE KAZANAN OKUYUCULARIMIZ:

Ayşe N.ALTUĞ
Bahçelievler-ANKARA

Ayhan KAYA
Kartal-İSTANBUL

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Heykeli dikilecek adam: SÜLEYMAN DEMİREL

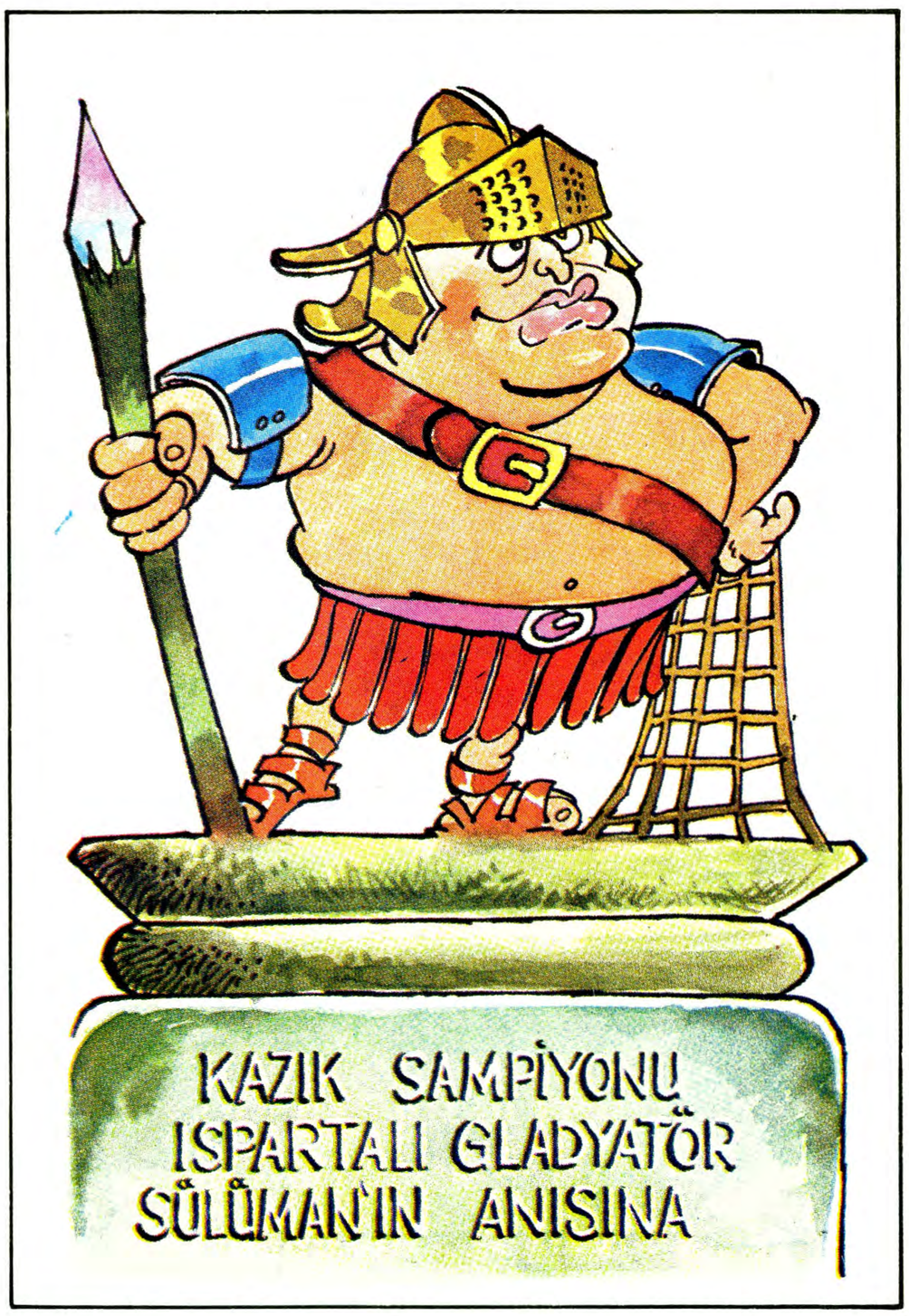
DİKMESİ BİZDEN...

Yazan:
Ümit Yaşar OĞUZCAN

AYIP oluyor doğrusu! Adamcağız şunca yıldır vatan - millet aşkına çalışıp dursun da bir heykeli bile dikilmesin.. Olacak iş değil? Kadirşinas Türk Milleti, on beş yıla yakın bir süredir böyük Türkiye ideali uğruna canını dişine takan, yaptığı zamlarla evler yıkan, beller büken, canlar yakan, Ecevit'e yanbakan, şerik-i Erbakan, Süleyman Demirel'i unutur mu? Unutmaz elbette. Diyelim ki: Hafızai beşer nisyan ile malûl olduğundan, millet unuttu. Fakaat biz, yani mizahçılar, hicivciler, karikatürcüler onu asla unutmadık ve de unutamayız. Vâ mı bunun izah tâzı? Yok tabiî..

İşte bu sebepledir ki; **Çarşaf** yazarları ve çizerleri, suyu bir hayli ısınmış bulunan, velinimetlerine karşı, son bir minnet ve şükran görevi olarak, aralarında para toplayıp bir heykelini dikmeye karar vermişlerdir.

Açtığımız mini yarışmada derece alan maksi böyüğümüze ait heykel maketleriyle, kitabe taslaklarını sunuyoruz. En beğendiğinizi münasip bir yere dikmesi bizden. Süleyman Beyin geçmişini ve geleceğini hatırlaması da sizden olsun gayri!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org